

ಕೊರವಂಜಿ

Keravanji

ಫೆಬ್ರವರಿ

೧೯೬೩

ಸಂಪಾದಕರು

ಶ್ರೀ|| ರಾ. ಶಿ.

ಬರಹಗಾರರು :

ಶ್ರೀ|| ಮೀನಾಕ್ಷಿ ರಾಜ
ಶ್ರೀ|| ಕುಮಾರ್
ಶ್ರೀ|| ಅಷ್ವಾಥ
ಶ್ರೀ || ಬಚ್ಚ
ಶ್ರೀ|| ಪ್ರಸಾದ್
ಶ್ರೀ|| ಅ. ರಾ. ಸೇ.
ಶ್ರೀ|| ಜಿಳಿಗಿರಿ
ಶ್ರೀ|| ಕೆ. ಎನ್. ಗೋ.
ಶ್ರೀ|| ಬಂಗಾರಯ್ಯ
ಶ್ರೀ|| ದಾಶರಥಿ ದೀಕ್ಷಿತ್
ಶ್ರೀ|| ಹಾ. ವೈ. ಸೂರಿ
ಶ್ರೀ|| ರಾಮಿ
ಶ್ರೀ|| ಸೋಮಣ್ಣ

ಇತ್ಯಾದಿ ಇತ್ಯಾದಿ

ಬದಿಪ್ರತಿ
ಕೆನುನಾಲ್ಕನ

ತಳನಗಯ ಮಾನಪತ್ರಕೆ

ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯ ಮಿತವ್ಯಯಕ್ಕೆ

ಹಾಗೂ

ಪ್ರಕಾಶನಾನವಾಗುವುದಕ್ಕೆ

ಬೆಂಗಾಲರ್

ಬಲ್ಬುಗಳು

ಬೆಂಗಾಲರ್ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕಲ್ಸ್, ಬೆಂಗಳೂರು-೩

ಸಂಪುಟ ೨೧

ಫೆಬ್ರವರಿ ೧೯೬೩

ಸಂಚಿಕೆ ೧೧

★ ಕು ಹ ಕಿ ಡಿ ಗ ಳು ★

ಗಾಂಧಿ ಟೋಪಿಗಳಿಂದ ಒಂದು ಉಪಕಾರವಾಗಿದೆ !

— ಹಾರ ಹಾಕುಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ, ರುಮಾಲಿನ ತರಹ, ತೊಡರುಲ್ಲ !

* * * *

“ ಕೊಳಂಬು ” ಪ್ಲಾನು ಹಳಸಿಕೊಂಡಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತೆ ಎಂದು ತಮಿಳುನಾಡಿ ನವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರಂತೆ.

* * * *

ಆಸ್ಪತ್ರೆಯ ಆಹಾರದಲ್ಲಿ ಸತ್ತ ಹಲ್ಲಿಯು ಸಿಕ್ಕಿತ್ತಂತೆ

— ವಾಸ ! ಆಸ್ಪತ್ರೆಯ ಔಷಧಿಯನ್ನು ಆ ಹಲ್ಲಿ ಕುಡಿದಿದ್ದಿರಬಹುದೇ ?

* * * *

ಗೌರಿಶಂಕರ ಶಿಖರವನ್ನು ಹತ್ತಲಾ, ಬರಲಿರುವ ಅಮೆರಿಕ ತಂಡವು ನೇಪಾಳ ಸರ್ಕಾರದ ಅನುಮತಿಯನ್ನು ಕೇಳಬೇಕಂತೆ.

— ನೇಪಾಳ ಸರ್ಕಾರವು ಚೀನೀಯರ ಅನುಮತಿಯನ್ನು ಮೊದಲು ಕೇಳ ಬೇಕಾಗಿದೆಯೇನೋ ? ಅನ್ನಿಸುತ್ತೆ.

* * * *

ಹಿತ್ತಲಗಿಡ ಮದ್ದಲ್ಲ — ಜೊಜ್ಜಲ ಯುದ್ಧ ಹಿತವಲ್ಲ.

* * * *

ಹೆಬ್ಬ ಗುಬ್ಬಾಲೆಯ ಸೈನ್ಯ ಜಮಾವಣಾ ಕಚೇರಿಗೆ, ಬಸವನಹುಳು, ಬಸವನ ಹುಳು ಮದುವೆ ಮೆರವಣಿಗೆಲಿ, ಹೋದಹಾಗೆ ಯುವಕರು ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರಂತೆ!!

ನೀಲಿ ಕನ್ನಡಕವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ನೆಹ್ರೂ ಅವರನ್ನು ನೋಡಿದರೆ,
ಕಾಲಮೇಘಶ್ಯಾಮನ ತರಹಾ ಕಾಣಿಸುತ್ತಾರೆಯೇ? ಎಂದೊಬ್ಬರು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ.

—ನಮ್ಮನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ! ರಾಜಾಜಿಯವರನ್ನು
ಕೇಳಬೇಕು.

* * * *

ಮೂರು ಸಾವಿರ ಕಣ್ಣುಗಳಿರುವ ಷಟ್ಪಾದಿಯೊಂದನ್ನು ಅಮೆರಿಕಾದಲ್ಲಿ
ವೈಜ್ಞಾನಿಕನೊಬ್ಬನು ಕಂಡುಹಿಡಿದಿದ್ದಾನಂತೆ.

—ಅಷ್ಟು ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೂ ಮಣ್ಣು ಎರಚುಕ್ಕೆ ಚೀನಾ ಸಿದ್ಧಮಾಡಿಕೊಳ್ಳು
ತ್ತಿದೆ!

* * * *

ಬಿಡುವಿಲ್ಲದೆ ಮಾತನಾಡುವ ಯಂತ್ರವೊಂದನ್ನು ಅಮೆರಿಕಾದಲ್ಲಿ
ರಚಿಸಿದಾರಂತೆ.

—ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅಂತಹುದನ್ನೇ ಮದುವೆಯಾಗಿ, ಅಥವಾ ಚುನಾವಣೆ ಮಾಡಿ
ಸಾಯಕರನ್ನಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ!

* * * *

ನಾಲ್ಕನೆ ಎಣ್ಣೆ ಶುದ್ಧೀಕರಣ ಕೇಂದ್ರವನ್ನು ದ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಲಾಗುವು
ದಂತೆ.

—ಉತ್ತರ ಭಾರತದ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಅರಿತವರು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ದ. ಭಾರತ
ದಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರವಶ್ಯಕ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಕೇಂದ್ರಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದು ಕ್ಷೇಮ! ಅಲ್ಲವೇ?

* * * *

ಸೌದೆ ಅಂಗಡಿಯೊಂದಕ್ಕೆ ಬೆಂಕಿ ಬಿದ್ದು; ನಾಲ್ಕು ಗಂಟೆ ಹೊತ್ತು ಧಗಧಗ
ಅಂತ ಉರಿಯಿತಂತೆ.

—ಸತ್ತಾಗಲಾದರೂ ನಮಗೆ ಅಂಥ ಸೌದೆ ಸಿಕ್ಕರೆ!!

* * * *

ಈ ಸಾರಿ ತುಳಸಾಬಾಯಿ, ಎಳ್ಳು ಬೀರುಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ, ಗುನ್ನಾಂಪಟ್ಟಿ ಹಚ್ಚಿದ
ಕೊಬ್ಬರಿ ಬಟ್ಟಲನ್ನು ಬೀರಿಬಿಟ್ಟಳಲ್ಲ! ಚಿನ್ನದಹಾಗೆ ಕಾಣಿಸ್ತಿತ್ತಲ್ಲ! ಹೀಗೆ ಮಾಡಬ
ಹುದೇ ಅಂತ ಆ ಕೇರಿ ಹೆಂಗಸರು ಇನ್ನೂ ಮಾತನಾಡಿಕೊಂಡಾ ಇದ್ದಾರಂತೆ.

* * * *

ನಿಜಾಮರಮೇಲೆ ಸಚಿವರೊಬ್ಬರಿಗೆ ಕೋಪ ಬಂದಿದೆಯಂತೆ.

—ಬಡವನ ಕೋಪದ ತರಹಾ ಇರಬೇಕು!

=====

ಅಂತೆ — ಕಂತೆ

ಫುಡ ರಿ ನಾಯಕರೊಬ್ಬರು ಎಂದಿನಂತೆ ಸೊಸೈಟಿಯೊಂದರ ವಾರ್ಷಿಕೋತ್ಸವದಲ್ಲಿ ಗರಿಗರಿಯಾದ ಟೋಪಿ ಧರಿಸಿ ಭಾಷಣ ಮಾಡುತ್ತಾ—“ ಇದು ಬಹಳ ಮಹತ್ವರವಾದ ದಿನ. ಸೊಸೈಟಿಯ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲೇ “ ಸುವರ್ಣಾಕ್ಷರದಲ್ಲಿ ಬರೆಯಬೇಕಾದ ದಿನ ” ಎಂದರಂತೆ.

ಆ ಸಭೆಯಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಗುಪ್ತ ಪೊಲೀಸ್ ದಳದವರೊಬ್ಬರು ನಾಯಕರ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯವರ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಬೆರಳು ಮೀಟಿ—“ ಗೋಲ್ಡ್ ಆರ್ಟಿಫೆನ್ಸ್ ಇದೆ ಜಾರೀಲಿ ಎನ್ನುವುದು ನಿಮ್ಮ ಸಾಹೇಬರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೋ—ಅಕ್ಷರಗಳು ಸುವರ್ಣದಲ್ಲಿ ಬರೆಸುವುದು ಕಾನೂನು ವಿರುದ್ಧ—ರಿಪೋರ್ಟ್ ಮಾಡಲೋ?” ಅಂದರಂತೆ.

ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ಬೆದರಿ ಎದ್ದು ನಾಯಕರ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಏನೋ ಉಸುರಿದರಂತೆ. ನಾಯಕರು ಆಪಾದ ಮಸ್ತಕ ಬೆವರಿ, ಬೆವರು ವರಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಹೇಳಿದರಂತೆ—“ ಮಾನ್ವೀಯರೆ, ಈಗ ಗೋಲ್ಡ್ ಆರ್ಟಿಫೆನ್ಸ್ ಅದೆ ಅಂತ ತಮ್ಮೆಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತೇ ಇದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದು—ಇದು...ಅದೇ ಈ ದಿನ...” ಸುವರ್ಣಾಕ್ಷರದಲ್ಲಿ ಬರೆದಿಡಬೇಕಾದ ದಿನ. ” ಎಂದು ನಾಲಗೆ ತಿರುವಿದರಂತೆ.

ಗುಪ್ತಚಾರ ಕಾಲಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿದನಂತೆ.

* * * *

ಗಂಡ: ಮಡಿಸಿಕೊಡೆ ಎಲೆಅಡಿಕೆಯಾ

ಓ ನನ್ನ ಚಿನ್ನಾ !

ಹೆಂಡತಿ: ಹುಷ್ ! ಕೇಳಿಸಾತು. ಮೊರಾರ್ಜಿಗೆ!

ಹಾಗನ್ನದಿರಿ, ನನ್ನ !!

* * * *

ರಾಜೀವಪುರದಲ್ಲಿ ಸಚಿವ ಸಂಪುಟ ಜರೂರಾಗಿ ಸಭೆ ಸೇರಿತ್ತು. ಅತಿ ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಷಯವನ್ನು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿ, ತಕ್ಷಣ ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿತ್ತು.

ಜರೂರು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಎದುರಿಸಲು ಸಚಿವ ಸಂಪುಟವನ್ನು ವಿಶಾಲ ತಳಹದಿಯ ಮೇಲೆ ವಿಸ್ತರವಾಗಿ ಪಸರಿಸಲೇಬೇಕು ಎಂದು ಮುಖ್ಯ ಸಚಿವರಿಗೆ ಅನಿಸಿತ್ತು. ಆದುದರಿಂದಲೇ ಸಭೆಯನ್ನು ಕರೆಯಲಾಗಿತ್ತು ಮುಖ್ಯ ಸಚಿವರು ವಿವರಣೆಯನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು.

ರಂಠೋಲ್ ರಂಗಣ್ಣನೇ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಲಾಭದಾಯಕ ಎಂದೊಬ್ಬರು ಸಚಿವರು ಸಲಹೆ ಇತ್ತರು ದಳ್ಳಾಳಿ ಬೊಜ್ಜಣ್ಣನವರೇ ಉತ್ತಮ ಆಯ್ಕೆ ಎಂದರು ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಸಚಿವರು. ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ತರಿಸಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಲಾಯಿತು. ಕಳೆದ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಈವರೂ ಸಾಧಿಸಿದ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಗಣನೆಗೆ ತಂದು ಕೊಂಡು, ಕೊನೆಗೆ ದಳ್ಳಾಳಿ ಬೊಜ್ಜಣ್ಣನವರನ್ನೇ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಚುನಾಯಿಸಲು ಸಚಿವ ಸಂಪುಟವು ಒಮ್ಮತದಿಂದ ತೀರ್ಮಾನಿಸಿತು.

ಜರೂರು ಕಾರಣ ಇಷ್ಟೇ! ರಾಜೀವ ಪುರದ ಒಂದೊಂದು ತಹಶೀಲಿನಲ್ಲೂ ಮಂತ್ರಿಯ ತೂಕದ ಚಿನ್ನವನ್ನು ತುಲಾಭಾರ ಮಾಡಿ ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಅರ್ಪಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಜನತೆ ತೀರ್ಮಾನಿಸಿತ್ತು. ಜರೂರಾಗಿ ಇದು ಆಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಇದ್ದ ಸಚಿವರು ಅಷ್ಟು ಬೇಗ ಪ್ರಗತಿ ತೂಕ ತೋರಿಸುವುದು ಅಸಾಧ್ಯ ಎನ್ನಿಸಿತು. ಅದಕ್ಕೇ ವಿಶಾಲ ತಳಹದಿಯ ಸೋಗು ಹಾಕಿ ದಳ್ಳಾಳಿ ಬೊಜ್ಜಣ್ಣನವರನ್ನೇ ತುಲಾಭಾರದ ಸಚಿವರನ್ನಾಗಿ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಯಿತು.—ಬೊಜ್ಜಣ್ಣನವರು ನಾನ್ನೂರ ಇಪ್ಪತ್ತು ಪೌಂಡು ತೂಗಿದ್ದರು.

* * * *

ಆಗ—ಈಗ

ಆಗ—ಜರಿ ಪೇಟೆ ಧರಿಸಿದವನನು

ಜನ ಅನ್ನತ್ತಿದ್ದರು “ ಹಣವಂತ ” !

ಈಗ—ಬಿಳಿ ಟೋಪಿ ಧರಿಸಿದವನಿಗೆ

ಬಾಗಿ ನಡೆವನು ನಂ ಭಗವಂತ

* * * *

ನೆಕ್ಲೇಸ್ ಮಾಡಿಸಿ ಎನ್ನಲು ನಾನು

ಮೂದಲಿಸಿದ್ದಿರಿ ಆಗೆನ್ನ

ಚಿನ್ನವಿದ್ದರೂ ಮನೆಯೊಳು

ಈಗ

ಕೇಳಲೇಬೇಕು ಮೊರಾರ್ಜಿಯನ್ನ

—ಮೀನಾಕ್ಷಿರಾಜ.

=====

ಹೀನ ಸುಳಿ ಬೋಲಿಸಿದರೆ ಹೋಗುತ್ತೇ!

ಟೈನ್-ಸಿ-ಹ್ಯಾಂಗ್-ಟಿ !

ಕೇಳಿದ್ದೀರಾ, ಈ ಹೆಸರನ್ನೆ! - ಕ್ರಿಸ್ತಶಕ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ೨೫೦ ವರ್ಷಗಳ ಮೊದಲೇ, ಈ ಹೆಸರಿನ ಯುವಕನೊಬ್ಬ, ಚೀನಾದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪಾಳೆಯದ ಗದ್ದುಗೆಯನ್ನೇರಿದ. ಸಾಲ್ಯಾ ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧ ಹೂಡಿ, ಇತರ ಪಾಳೆಯಗಾರರನ್ನು ಸೋಲಿಸಿ ಕೊನೆಗೆ ತಾನೇ ಚೀನಾದ ಮೊದಲ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಎಂದು ಘೋಷಿಸಿಕೊಂಡ.

ಹಿಂದಿನ ತಲೆಮಾರುಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳು ಇದ್ದರು. ಹೋದರು. ಆದರೂ ಟೈನ್ ನಾನೇ ಮೊದಲ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಎಂದು ಬಡಾಯಿ ಕೊಚ್ಚಿದ. ಹಿಂದಿನ ಎಲ್ಲ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳನ್ನೂ, ಎಲ್ಲರೂ ಮರೆಯಬೇಕು. ನಮ್ಮ ದೇಶ ನನ್ನಿಂದಲೇ ಶುರುವಾಯಿತು ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು ಎಂದು ಡಂಗೂರ ಹುಯ್ಯಿಸಿದ. ಈ ಘೋಷಣೆಯನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿದಾಗ, ದೊಡ್ಡದೊಂದು ಔತಣ ಕೂಟವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿದ. ದೇಶದ ಮೂಲೆ ಮೂಲೆಗಳಿಂದ ಗಣ್ಯವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕರೆಸಿದ.

ಭೋಜನವಾಯಿತು. ಸ್ವಸ್ತಿವಚನ ನುಡಿಯಲೋಸುಗ ಹೊಗಳುಭಟ್ಟನೊಬ್ಬ ಎದ್ದು “ ಭೋ! ಮಹಾಪ್ರಭೋ! ನಿಮ್ಮ ಆಳ್ವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ದೇಶ ಸುಖೀರಾಜ್ಯ ವಾಗಿದೆ. ಹಿಂದೆಲ್ಲಾ ಬಡತನ, ಒಡಕುತನ, ದುರ್ಬಲತೆ ಇವೇ ತುಂಬಿದ್ದ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನೀವು ಅತಿ ಮಾನುಷ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ; ಅಸಾಮಾನ್ಯ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ, ಸುಖ ಸಂತೃಪ್ತಿಗಳನ್ನು ತುಂಬಿದ್ದೀರಿ ಹಾಲು ಜೇನು ಹರಿಯುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರರು ಕಂಡಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಜನರು ಮಹಾ ಪ್ರಭುಗಳಿಗೆ ದಂಡ ಪ್ರಣಾಮ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ತಲೆ ತಲಾಂತರದ ವರೆಗೂ ಪ್ರಭುಗಳ ರಾಜ್ಯ ಬೆಳೆದು ಬಾಳುತ್ತದೆ!

ಎಂದೆಲ್ಲಾ ಮಾತು ಮಾತಿಗೂ ಬೆಣ್ಣೆ ಹಚ್ಚಿ ನುಡಿದ.

ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಟೈನ್ ಗೆ ಬಹಳ ಖುಷಿಯಾಯಿತು. ಮಂದಹಾಸ ಬೀರಿದ.

ಆದರೆ, ಆಗ ಘನ ಪಂಡಿತನೆಂದು ಹೆಸರಾಗಿದ್ದ ಷನ್ ಯು-ಯೂ ಎದ್ದು, “ ಪ್ರಭೋ! ಹೊಗಳುಭಟ್ಟರ ಮಾತು ಕೇಳಬಾರದು, ತಾವು. ಪೂರ್ವಕಾಲದ

ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯರನ್ನೂ, ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳನ್ನೂ ಈ ಹೊಗಳುಭಟ್ಟನು ಅವಮಾನ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟ.

ಆಗ ಮಂತ್ರಿಯೊಬ್ಬ ಎದ್ದು ನಿಂತು “ಪ್ರಭೋ ಈ ಪಂಡಿತರ ಮಾತನ್ನು ಆಲಿಸಬಾರದು. ಹಿಂದೂ ಹಿಂದಿನವರ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಕುರಿತೇ ಅವರು ವ್ಯಾಸಂಗ ಮಾಡುವುದು. ಇಂದಿನ ಸುಧಾರಣೆಗಳನ್ನು ಅವರು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿಯೇ ಅವರುಗಳೆಲ್ಲಾ ಪಾಠ ಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶ ಉದ್ಧಾರವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಈ ಪಂಡಿತರೆಲ್ಲರನ್ನೂ, ಅವರು ಓದುವ ಹಳೆಯ ಓಲೆಗರಿ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನೂ, ಸುಟ್ಟುಬಿಟ್ಟು ನಿರ್ನಾಮ ಮಾಡಬೇಕು! ಅನಂತರವೇ ಪ್ರಭುಗಳ ದಿವ್ಯ ರಾಜ್ಯಭಾರವು ಸಾರ್ಥಕವಾದೀತು” ಎಂದು ಅಕ್ಷರ ಅಕ್ಷರಕ್ಕೂ ಕತ್ತಿ ಮಸೆದು ನುಡಿದ.

ಟೈನ್ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗೆ ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಬಹಳ ಖುಷಿಯಾಯಿತು. “ನಿನ್ನ ಸಲಹೆ ಉಚಿತವಾಗಿದೆ. ಹಾಗೇ ಮಾಡೋಣ” ಎಂದು ಚಕ್ರವರ್ತಿಯು ರಾಜಾಜ್ಞೆ ಹೊರಡಿಸಿದ.

ಕ್ರಿ. ಪೂ. - ೧೨ರಲ್ಲಿ ದೇಶದ ಮೂಲೆ ಮೂಲೆಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ಎಲ್ಲಾ ಪುರಾತನ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ತಂದು ಕಾಮನ ಹಬ್ಬ ಮಾಡಿದರು. ಮೂರು ತಿಂಗಳು, ಹಗಲು ಇರುಳೂ ಗ್ರಂಥ ದಹನವು ಅವಿಶ್ರಾಂತವಾಗಿ ನಡೆಯಿತು. ಪಂಡಿತರು ಒಬ್ಬಿಬ್ಬರು ಕೆಲವು ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಕದ್ದು ಗೋಡೆಯಲ್ಲಿ ಹುದುಗಿಸಿಟ್ಟಿರಾದರೂ, ಸುಮಾರು ಗ್ರಂಥಗಳೆಲ್ಲ ಭಸ್ಮೀಭೂತವಾದುವು.

ಆದರೆ, ಕೆಲವು ಪಂಡಿತರಿಗೆ ಗ್ರಂಥಗಳು ಬಾಯಿಪಾಠವಾಗಿದ್ದವು. ಅವರು ಗಳೇನಾದರೂ ತಿರುಗಿ ನೆನಪಿನಿಂದ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಬರೆದರೆ! ತಕ್ಕೊ! ಹಿಡಿ! ಆ ಪಂಡಿತರನ್ನು ಅಂದ, ಚಕ್ರವರ್ತಿ. ಅವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೊಂದು ಬಿಡಿ ಎಂವ. ಸುಮಾರು ೫೦೦ ಪಂಡಿತರನ್ನು ಕೊಂದರು. ಹಲವಾರು ಜನ ಪಂಡಿತರು ದೇಶ ಬಿಟ್ಟು ಓಡಿ ಹೋದರು. ಮಿಕ್ಕ ಸುಮಾರು ಜನರನ್ನು ಚೀಣಾ ದೇಶದ ದೊಡ್ಡ ಗೋಡೆ ಯನ್ನು ಕಟ್ಟಲು ನೇಮಿಸಿದರು.

ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳಾದ ಮೇಲೆ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಟೈನ್ ಸತ್ತುಹೋದ. ಆಮೇಲೆ ಗೋಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಹುದುಗಿಸಿಟ್ಟಿದ್ದ ಹಳೆಯ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತೆಗೆದು, ಜನರು ದೊಡ್ಡ ಹಬ್ಬವನ್ನೇ ಆಚರಿಸಿದರು.

ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಟೈನ್-ಅವನ ಹೆಸರಿನಿಂದಲೇ “ಟೈನಾ-ಚೀಣಾ” ಎಂದು ಆ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೆಸರು ಬಂದಿರುವುದು :-ಆತನನ್ನು ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ತಲೆಮಾರಿನ ತಲೆಗಡುಕ ಎಂದೇ ಚೀಣೀಯರು ಸ್ಮರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು-ಇಂದಿಗೂನೂ—

ಜೋಸೆಫ್ ಗೇರ್ ಅವರು ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಹೃದಯಂಗಮವಾಗಿ ೧೯೨೯ ರಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾರೆ.

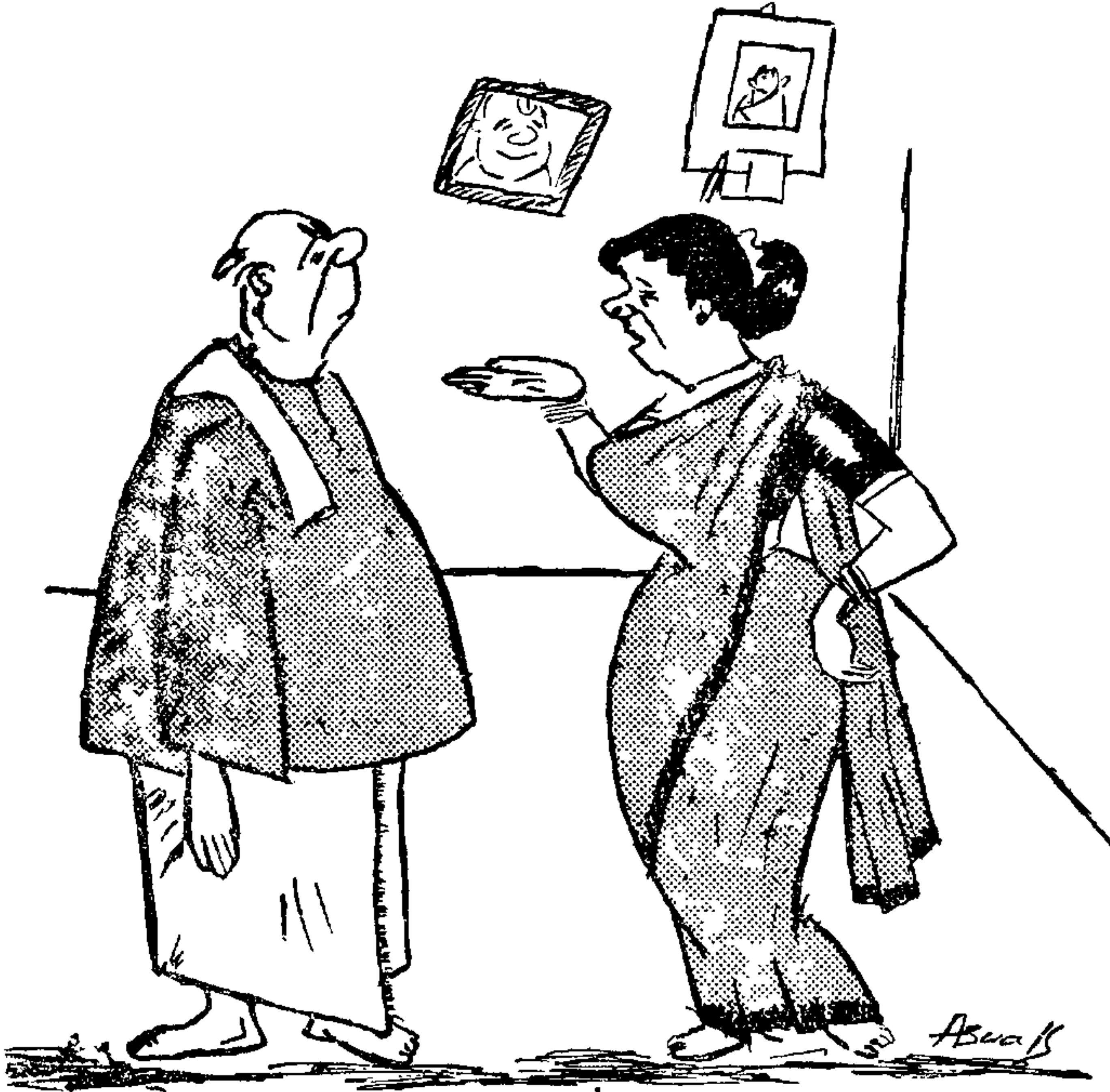
ಚರಿತ್ರೆ, ಮಲೇರಿಯಾದ ಹಾಗೆ ಮರಕಳಿಸುತ್ತೆ, ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ ದಿಟ ಅಲ್ಲವೇ? ಈಗಿನ ಚೀನಾದ ಆಳರಸರು ಹಿಂದಿನದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅಳಿಸಿ ಹೊಸದನ್ನೇ ಸ್ಥಾಪಿಸುತ್ತೇವೆ, ಎಂದನ್ನುತ್ತಿರುವುದು, ಆದೇಶದ ಜಾಯಮಾನವೇನೋ ಅನ್ನಿಸುತ್ತೆ,

ಹೀನ ಸುಳಿ, ಚೀನ ಸುಳಿ ಬೋಳಿಸಿದರೆ ಹೋಗುತ್ತೇ?

—ಕುಮಾರ್

ಈ ಸಾರಿ “ಗಣರಾಜ್ಯದಿನದ” ಸಮಾರಂಭಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದ ಹೆಂಗಸರು ಬಿಚ್ಚೋಲೆ ಗೌರವ್ಯಗಳ ಹಾಗೆಯೇ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಎಂದೂ ವರದಿಗಾರರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ,

* * * * *
ಚೀಳಿನ ಕಡಿತಕ್ಕೆ ಈರುಳ್ಳಿ ರಸವು ಒಳ್ಳೆಯದು. [ಪತ್ರಿಕೆ]
—ಚೀಳಿಗೆ ಕಡಿತ ಬೇರೆ ಆಗುತ್ತೇ?!

“ನೋಡಿ ಅಂದ್ರೆ, ನನ್ನ ಚಿನ್ನ ಅಂತ ಕೂಗ್ಬೇಡಿ ಇನ್‌ಮೇಲೆ, ವಯಸ್ಸಾಯಿತು ಅಂತ ಬೆಲೇನೂ ಇಳಿಸ್ಬೇಡೋದೇ!”

ಕಲಹ ಕುತೂಹಲ

ಹೆಂಡತಿ :
(ಅಸುನಯದಿಂದ)

“ ಕಾಫಿನೋ, ಟೀನೋ, ಹಾರ್ಲಿಕ್ಸ್, ಕೋಕೋ
ಗ್ಲಾಕ್ಸೋಸ್ ಬೇಬಿಫುಡ್ ಬೇಕೋ ? ”

ಗಂಡ :
(ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ)

“ ಅದಿರಲಿ ; ಈ ಹಗುರ ಹಗರಣ ಏಕೋ—ಬೂದು
ಗಾಜಿನ ಜಾಕೇಟು ; ಸೀತಾಲಕ್ಷ್ಮಿ ಸೀರೆ ಸಾಕೋ ? ”

*

*

*

*

*

ಗಂಡ :
(ಏನೋ ರಾಗವಾಗಿ)

“ ಧರ್ಮವೇ ಜಯವೆಂಬ ದಿವ್ಯಮಂತ್ರ
ಅರಿತು ಮಾಡಲಿಬೇಕು ತಂತ್ರ ”

ಹೆಂಡತಿ :
(ರೇಗಿ)

“ ಸಾಕು ಈ ರಗಳೆ ಗೊತ್ತಿದೆ, ಈಗ ಈ ಯಂತ್ರ
ಅರಿಯಿರಿ ಸರ್ವ ಸ್ವತಂತ್ರ ”

*

*

*

*

*

ಗಂಡ :

“ ಇಬ್ಬರು ಹೆಂಡಿರು ; ಮೂವರು ಮಕ್ಕಳ ಜಗಳ ;
ನಿನ್ನ ಹೆತ್ತ ನಮ್ಮ ಅತ್ತೆ ನಗಳ ”

ಹೆಂಡತಿ :

“ ಮರೆತಿರಾ ಮಾವ ಮಾಡಿದ ವರೋಪಚಾರ ;
“ ಭಾವ ಮೈದುನ, ಮೈದುನಿ ಸಾಕುವ ಸದಾಚಾರ ”

*

*

*

*

ಗಂಡ :

“ ಲೇ, ನಾನು ಏನೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದೀಯಾ
“ ಮುಟ್ಟಿದ್ದೆಲ್ಲಾ ಚಿನ್ನ ”

ಹೆಂಡತಿ :

“ ಇರಬಹುದು, ನಿನ್ನೆ ರಾತ್ರಿ ಎಲ್ಲ ಕಳ್ಳ
ಹಾಕಿದನಲ್ಲ ಕನ್ನ ”

—“ ಅಷ್ಟಾವಕ್ರ ”

ಎನ್ನಾ ನೆ ಮಾಡಲಿ, ಈಗ!

ಆವಾಗ ನನಗೆ ಪ್ರಾಯ, ಟಕ್ ಟಕ್ ಅಂತ ಯಾವುದು ಬಳುಕಿದರೂ ಅದರ ಬಾಲ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಹೋಗೋದೇ ಹಿತವಾಗಿತ್ತು. ಒಂದು ಸಲ ಮುಂಜಾವಿನ ರಾಣಿ ಬೆನ್ನ ಹತ್ತಿದ್ದೆ. ಕೈತುಂಬ ಹಣ ಸಿಕ್ಕಿತ್ತು. ಇನ್ನೊಂದು ಸಲ ಕನಸಿನ ಕನೈಯ ಮೇಲೆ ಆಡಿದ್ದೆ. ಚೀಲದ ತುಂಬ ನೋಟಾಯ್ತು. ಹೀಗಾಗಿ ಕುದುರೆ ಜೂಜು ಅಂದರೆ ಹಾಜರು ನಾನು ಎಂದು ಅನ್ನೋ ಹಾಗಾಯ್ತು.

ಒಳ್ಳೇಕಾಲ ಬಂತು ಅನ್ನಿ. ಇದ್ದ ಬದ್ದ ದುಡ್ಡೆಲ್ಲಾ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಜೂಜಿಗೆ ಹೋಗೋದು. ಕಡೆ ಸರಿ ಅದೃಷ್ಟಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡೋದು ಅಂತ ಅನ್ನಿಸ್ತಾ ಇತ್ತು. ಆದರೆ ಒಂದು ಕಾಸೂ ಇತ್ತಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಮುಖ ನೋಡಿ ಯಾರೂ ಸಾಲಾ ಕೊಡುವ ಹಾಗಿತ್ತಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ಚಪಲ ಎಷ್ಟೇ ಇದ್ದರೂ ಮಾರ್ಗ ವಿಲ್ಲದೆ, ಒಳ್ಳೆಮಾರ್ಗದಲ್ಲೇ ನಡೆಯುವ ಹಾಗಾಗಿತ್ತು.

ಆ ದಿನ ಊಟಕ್ಕೆ ಕುಳಿತಿದ್ದೆ. ಮರದ ಕೆಳಗೆ ನಾಗರಕಲ್ಲು ಕುಳಿತ ಹಾಗೆ. ಬಡಿಸುಕ್ಕೆ ಬಂದ ಹೆಂಡತಿ ಕೈ ಕಾಣಿಸಿತು. ಥಳ ಥಳ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿತ್ತು ಚೆನ್ನದ ಬಳೆ. ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಇದನ್ನು ಗಿಟ್ಟಿಸಿ, ಅದನ್ನು ಮಾರಿ ಹಣ ಪಡೆದು, ಕುದುರೆಜೂಜಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಕಡೇಸಾರಿ ಅದೃಷ್ಟಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡೋಣ ಅಂತ ಜ್ಞಾನೋದಯವಾಯಿತು. ಊಟವಾಗುತ್ತಲೂ, ಆಕೇನ ಎನೆಲ್ಲಾ ಹೊಗಳಿದೆ ಅಂತ? ದೇವರನ್ನೇನಾದರೂ ಆ ರೀತಿ ನಾನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದ್ದರೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಸ್ವರ್ಗ ಸಿಕ್ಕೇ ಬಿಡ್ತಾ ಇತ್ತು. ಹೊಗಳಿ ಹೊಗಳಿ ಅವಳನ್ನ ಅಟ್ಟದ ಮೇಲೆ ಕೂರಿಸಿ, ಕೈಗೆ ಕೈ ಮಿಲಾಯಿಸಿ “ಲೇ! ಇದೇನೇ ಹೀಗೆ ಕಂದುಹೋಗಿದೆ ಬಳೆ! ನಿಗಿ ನಿಗಿ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿರುವ ನಿನ್ನ ಕೈಗೆ, ಇದು ಗ್ರಹಣ ಬಡಿದ ಹಾಗೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಲ್ಲೇ! ಎಲ್ಲಿ ತೆಗೆದು ಕೊಡು, ಈಗಲೇ ಹೋಗಿ, ಅಕ್ಕಸಾಲೆ ಎದುರಿಗೆ ಕೂತು ಇದಕ್ಕೆ ಮೆರಗು ಹಾಕಿ ಸ್ಕೊಂಡು ಬರ್ತೀನಿ ಎಂದು ಪುಸಲಾಯಿಸಿದೆ. ಹಿಗ್ಗಿ ಹಿಗ್ಗಿ ಹೀರೆಕಾಯಿ ಆಗಿದ್ದಳು. ಆದರೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಹುಷಾರೀನೇ! ನಿಮ್ಮ ಕೈಲಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬರುತ್ತೋ ಇಲ್ಲವೋ ಯಾರಿಗೊತ್ತು! ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಆಣೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ ಕೊಡ್ತೀನಿ ಎಂದಳು. ತಕ್ಷಣ ಆಣೆ ಇಟ್ಟು ಭಾಷೆ ಹಾಕಿ, ಅವಳ ಅಂಗೈಯನ್ನು ಚೆವುಟಿದೆ. ಕಳಚಿಕೊಟ್ಟಳು ಬಳೆಗಳನ್ನ. ಬಾಯಿ ಬಿಗಿದಿದ್ದರಿಂದ ಧನ್ಯವಾದ ಹೇಳಲು ನನಗೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಅವಳಿಗೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ.

ಕೆಟ್ಟನೋ ಬೆಂದೆನೋ ಅಂತ ಓಡಿದೆ ಷರಾಫ್ ಕಟ್ಟಿಗೆ. ನೂರಾ ನಲ್ವತ್ತು ದಕ್ಕಿತು. ಸಾಪ! ಆಣೆ ಹಾಕಿದ್ದೆ. ಬಳೇನ ಹಿಂತಿರುಗಿ ತರ್ತೇನಿ ಅಂತ. ಮನಸ್ಸು ಕೊರೆಯಿತು. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಒಂದೂಕಾಲು ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟು, ಅದೇ ಸೈಜಿನ ನಿಗಿ ನಿಗಿ ಹೊಳೆಯುವ ಹಿತ್ತಾಳೆ ಬಳೆ ಒಂದು ಜತೇನ ಕೊಂಡುಕೊಂಡೆ. ಅದನ್ನು ಜೇಬಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡೆ. ಜೂಜಿನ ಕುದುರೆಗಿಂತ ಜೋರಾಗಿ ಧಡಧಡ ಕುದುರೆ ಜೂಜಿನ ಕಡೆ ಓಡಿದೆ. ಆಡಿದೆ. ಸಂಜೆಗೆ ಮುಂಚೆ ಬರಿ ಕೈ ಆಯಿತು. ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದೆ. ನನ್ನ ಅದೃಷ್ಟ ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲ ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಕುದುರೆಜೂಜು ನನ್ನ ಪಾಲಿಗಿಲ್ಲ ನಡೆ, ಹಯವೇ ನಡೆ, ದಾರಿಬಿಟ್ಟು ನಡೆ, ಎಂದು ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಿದೆ.

ಮನೆಗೆ ಬಂದ ಕೂಡಲೆ, ಮೆರಗು ಹಾಕಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತಾಯ್ತೇ ಅಂದ್ರೆ? ಎಂದಳು. ತಲೆಯೆತ್ತಿದೆ. ಈಕೆ! ತಕ್ಷಣ ನೆನಪಾಯ್ತು. ಜೇಬಿನೊಳಕ್ಕೆ ಕೈ ಹಾಕಿ, ಪೊಟ್ಟಣ ತೆಗೆದು ಅವಳಿಗೆ ಬಳೆ ತೊಡಿಸಿದೆ. ಅವಳ ಮುಷಿ ನೋಡಬೇಕು! ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮೆರಗು ಹಾಕಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೀರಿ ಅಂದ್ರೆ! ತುಂಬಾ ಚಾಲೂಕು ನೀವು ಅಂದಳು.

ಮೈಸೂರು ಖಾಸ್ ಬಂಗಲೇಲಿ, ಹಕ್ಕಿಗಳ ಗೂಡುಗಳಿವೆ ನೋಡಿ, ಅಲ್ಲೊಂದು ಗೂಡಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಜತೆ ಪಕ್ಷಿಗಳಿವೆ. ಅವಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಕೆಲಸವೇ ಇದ್ದ ಹಾಗೆ ಕಾಣಿಸುಲ್ಲ. ಗುಬ್ಬಿಚ್ಚಿಗಾತ್ರ, ಆದರೆ ರಂಗು ರಂಗಿನ ಬಣ್ಣ ಸುಮ್ಮನೆ ಕೊಕ್ಕಿಗೆ ಕೊಕ್ಕು ತಾಕಿಸುತ್ತಿ. ತೆಪ್ಪಗಾಗುತ್ತಿ. ತಿರುಗಿ ಕೊಕ್ಕಾಟ ಇದೇ ದಿನಚರಿ.

ಯಾಕೆ ಹೇಳುಕ್ಕೆ ಬಂದೆ! ಅದು ಮರೆತು ಹೋಯ್ತು ಬಿಡಿ

ಕುದುರೆ ಜೂಜಿನ ಮೋಹ ಹೋದ ಮೇಲೆ ಹುರಿಗಾಳು ಕಡಲೆಕಾಯಿ ಅಂಗಡೀನ ಇಟ್ಟು ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ ಶುರು ಮಾಡಿದೆ. ಮೂರು ಕಾಸು, ಆರುಕಾಸು ವ್ಯಾಪಾರಮಾಡಿ, ನಾಳೆ ಕೊಡ್ತೀನಿ, ನಾಡಿದ್ದುಕೊಡ್ತೀನಿ ಅಂತ ಸಾಲ ಹೇಳಿ ಹೋಗೋರು ಬರುಕ್ಕೆ ಶುರು ಮಾಡಿದರು. ಇರಲಿ ನೋಡೋಣ ಅಂತ ಸಾಲಾನೂ ಕೊಡ್ತಾ ಇದ್ದೆ. ಒಂದೊಂದು ಸರ್ತಿ ತೀರಿಸೋರು ಒಂದೊಂದು ಸರ್ತಿ “ಜೈಲಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ ಕಣೋ, ಇನ್ಯಾವಾಗಲಾದರೂ ಕೊಡ್ತೀನಿ” ಎಂದು ಹೇಳೋರು. ನನ್ನ ಜೀವನದ ಜಟ್ಟಾಗಾಡಿ ನಡೀತಾನೆ ಇತ್ತು. ಆದರೆ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಸಾಲ ಹೇಳ್ತಿದ್ದೋರು ಮೋಟಾರಿನಲ್ಲಿ ಓಡಾಡುಕ್ಕೆ ಶುರು ಮಾಡಿದರು. ನನ್ನ ಅಂಗಡಿ ಮುಂದೆ ಬಾವುಟದ ಮೋಟಾರು ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಕೈತುಂಬ ಕಾಸುಕೊಟ್ಟು, ಕಳ್ಳೆಕಾಯಿ ಕೊಂಡು ಕೊಂಡು, ನಮ್ಮನೆಯೋರ ಯೋಗಕ್ಷೇಮ ವಿಚಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗ್ತಾ ಇದ್ದರು.

ಮನೇಲಿ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಕೈಗುಣದಿಂದಲೇ, ಅಷ್ಟು ರುಚಿಯಾದ ಕಳ್ಳೆಕಾಯಿ ತಯಾರಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೇ ವ್ಯಾಪಾರವೂ ಕುದುರಿತ್ತು. ಬಾಂಡ್ಲೇಲಿ ಹುರಿದಿದ್ದೂ

ಹುರಿದಿದ್ದೇ ನನ್ನಾಕೆ. ತಿಂಗಳಿಗೆ ಏನಿಲ್ಲಾ ಅಂದರೂ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಕಸಪರಿಕೆ ಹುರಿಯುಕ್ಕೇ ಮೀಸಲಾಗಿತ್ತು.

ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸುಖವಾಗಿಯೇ ಇದ್ದೆವು.

ಆದರೆ ನೋಡಿ, ನಿನ್ನ ಸಂಜೆ ಕಳ್ಳೇಕಾಯಿ, ಹುರಿಗಾಳು ಮಾರಿ ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದೆ. ಹಜಾರದಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ಹೆಂಗಸರ ಜತೇಲಿ ಈಕೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಳು. ಮುಗುಮ್ಮಾಗಿ ಅಡಿಗೆಮನೆಗೆ ಹೋದೆ. ಅಲ್ಲೇ ಕೂತೆ.

ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಾದ ಮೇಲೆ ಈಕೆ ಬಂದಳು. ಯಾರು ಬಂದಿದ್ದೋರು ಗೊತ್ತೆ? ಎಂದಳು ಅವರು ಯಾರೋ ನನಗೇನು ಗೊತ್ತು. ನಿನ್ನ ಮುಖದ ಎದುರಿಗೆ ಅವರನ್ನು ನೀವಾಳಿಸಬೇಕು ಎಂದು ದಿಟವಾಗಿಯೂ ಅಂದೆ ಬಿಡ್ತು ಅನ್ನಿ, ಅವರು ಮಾಮಲೆದಾರ್ರ ಯಜಮಾನಿತಿ. ಖುದ್ದಾಗಿ ಅವರೇ ಬಂದು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈಗ ಯುದ್ಧದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ. ಚಿನ್ನವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೆಂಗಸರು ಕೊಡಬೇಕು ಅಂತ ಹೇಳಿದರು. ಎಷ್ಟು ಆದರದಿಂದ ಮಾತನಾಡಿಸಿದರು ಅಂತೀರಿ! ನನ್ನ ಕೈ ನೋಡಿದರು. ಉಂಗುರ ಗಿಂಗರ ಇಲ್ಲವೇ ಅಂದರು. ಆಗ ನಾನು ಹೇಳಿದೆ. ಅಪ್ಪನ ಮನೇಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಇದೊಂದು ಜತೆ ಬಳೆ ಇದೇಮ್ಮಾ! ಈ ಮನೆಗೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ, ಬಾಂಡ್ಲೆ ಮುಂದೆ ಕೂತು ಹುರಿಯೋದೇ ಜೀವನೋಪಾಯ ನಮಗೆ. ಮೆರಗು ಹಾಕಿದ ಬಳೆ ಹೇಗಿತ್ತು ಅಂತೀರಿ! ಈಗ ನೋಡಿ ಕಪ್ಪು ಹಿಡಿದು ಅವಲಕ್ಷಣವಾಗಿದೆ ಆದರೂ ಚಿನ್ನ ಚಿನ್ನವೇ ಅಲ್ಲವೇ! ಇದನ್ನು ತೊಗೊಳ್ಳೇಮ್ಮಾ. ನಮ್ಮ ದೇಶ ಜಯಿಸಲಿ ಅಮ್ಮಾ ಅಂತ ಆಕೆಗೆ ಬಳೇನ ಕಳಚಿ ಕೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟೆ ಅಂದ್ರೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು. ಬಾಂಡ್ಲೆ ಮುಂದೆ ಕೂತು ಕೂತು, ಬಳೆ ಕಪ್ಪು ಹಿಡಿದಿದ್ದಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಆಕೆ ಮುಖ ಕೆಂಚಗೇ ಹೊಳೆತಿತ್ತು.

ಅಯ್ಯೋ! ಇಂಥಾ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಪ್ರಾಯದಲ್ಲೇ ಹಿತ್ತಾಳೆ ಬಳೇನ ಮೋಸ ಮಾಡಿ ಹಾಕಿದ್ದೆನಲ್ಲಾ! ಅದನ್ನ ವಳು ಒಳ್ಳೆ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಅಂತ ಕೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟಳಲ್ಲಾ! ಇದರ ಮರ್ಮ ಗೊತ್ತಾಗಿ ಹೋದರೆ ನಾನು ಏನ್ನಾಡಲಿ! ಅಮೇಲೆ ಇವಳಿಗೆ ಹೇಗೆ ಮುಖ ತೋರಿಸೋದು! ಅಂತೆಲ್ಲಾ ವ್ಯಸನವಾಯಿತು. ಮನಸ್ಸು ಸಣ್ಣದಾಯಿತು.

“ಲೇ! ಹೀಗೆ ಹೀಗೆ ಆಗಿತ್ತು ಕಣೆ. ನೀನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಹಿತ್ತಾಳೆ ಬಳೆ ಕಣೆ. ಮುಂದಾಗುವ ಅವಮಾನ ತಡೀಲಾರೆ ಕಣೆ. ಅದಕ್ಕೇ ನಾನು ಬೆಳಗ್ಗೆ ಹೋಗಿ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಬಿಡ್ತೀನಿ” ಎಂದು ತಪ್ಪೊಪ್ಪಿಕೊಂಡೆ

“ಬಿಡಿ ಅಂದ್ರೆ! ಅಪ್ಪನಮನೇಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದೀನಿ ಗೊತ್ತಾದರೆ ನಿಮಗೇನು ಅವಮಾನ! ನನ್ನ ಕಣ್ಣೆದುರಿಗೆ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಇರಿ ಅಂದ್ರೆ” ಅಂದಳು.

ಏನ್ನಾನೆ ಮಾಡಲಿ ಈಗ! ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಸೇರಲೇ?

—ಬಚ್ಚ.

೧೪ ಕ್ಯಾರಟರ್

ಮುಂದೆ ಒಂದು ಕ್ಯಾರೆಟ್ ಹಿಡಿದರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಬಾಯಿ ಹಾಕಬೇಕು ಅಂತ ಕತ್ತೆ ಹೊರೆ ಹೊತ್ತುಗೊಂಡು ಓಡ್ತಾನೆ ಇರುತ್ತಂತೆ. ಕ್ಯಾರೆಟ್ ಬಣ್ಣ ಕಂಡರೆ, ಅದರ ಬಾಯಲ್ಲಿ ನೀರಾಡುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತಂತೆ.

ಹಿಂದೊಮ್ಮೆ ಕೀರ್ತಿಶೇಷ ಕೈಲಾಸಂ ಹೇಳಿದ್ದರು, ಯಾವಾಗ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಈ ಹೊನ್ನಿನ ಬಣ್ಣ ನೋಡಿ, ಮೋಹ ಪಟ್ಟು ಸುವರ್ಣ ಎಂದು ಕರೆದನೋ ಆಗಲೇ ಅವನು ಅಧಃಪತನವಾದ ಅಂತ.

ಈಗ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಕ್ಯಾರೆಟ್ ಒಡವೆಗಳನ್ನು ಸುವರ್ಣ ಎಂದು ಅನ್ನಬೇಕು. ಅದರ ಹಿಂದೇನೇ ಕತ್ತೆಗಳು ಓಡಬೇಕು!

ಯಾಕೋ ಕಾಣೆ. ಇದು ಸುವರ್ಣ ಅಲ್ಲ, ದುಷ್ಟ ವರ್ಣ ಅನ್ನಬಾರದೇ.

ಇದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮಲ್ಲಿಗೆ ಹಾಗೆ ಬೆಳ್ಳಗೆ ಶುಭ್ರವಾಗಿರೋ ಬೆಳ್ಳಿಯನ್ನು ಸುವರ್ಣ ಎನ್ನಬಾರದೇ!

ಇಲ್ಲ! ಹಾಗನ್ನುಲ್ಲ. ೧೪ ಕಾರಟ್ಟಿಗೆ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ, ಜನತೆ ತೊಗೊಳ್ಳಿ ಇನ್ನು ಮೇಲೆ! ಹಳೆ ಪೌಂಟಿನ್‌ವೆನ್ ನಿಬ್ಬುಗಳಲ್ಲಿ ಸರ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಜೋಮಾಲೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಇದು ಸ್ವಾನ್ ಸರ ಎನ್ನುತ್ತವೆ. ಅಂತಹ ನಿಬ್ಬುಗಳಲ್ಲಿ ಬಳೆ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು, ಇದು ಪಾರ್ಕರ್ ಬಳೆ ಅಂತ ಹಿಗ್ಗುತ್ತವೆ.

ಒಂದು ನಿಬ್ಬನ್ನು ಉಂಗುರದ ಮೇಲೇರಿಸಿ, ಇದು ವೈಲಟ್ ಉಂಗುರ ಅಂತ ಜಂಭ ಕೊಚ್ಚುತ್ತವೆ.

ಒಂದು ನಿಬ್ಬನ್ನು ಚಪ್ಪಟೆ ಮಾಡಿ, ಕುಂಕುಮದ ಮೇಲೆ ಹಚ್ಚಿ ಹಣೆಗಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು, ವಿಲ್ಸನ್ ತಿಲಕ ಅಂತ ಹುಬ್ಬು ಕುಣಿಸುತ್ತವೆ.

ಎರಡೂ ಕಿವಿಗಳಿಗೆ ಮೂರು ಮೂರು ನಿಬ್ಬುಗಳನ್ನು ಜೋತು ಬೀಳಿಸಿ ಗೋರಿಕಾಯಿ ಲೋಲಕ್ಕು ಎಂದು ಕೆಂಪೇರಿಸುತ್ತವೆ, ಕೆನ್ನೆಗಳನ್ನು.

ಕಡೆಗೆ ಮೂಗಿಗೆ ನಿಬ್ಬು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು, ಕನ್ನಡಿ ಎದುರಿಗೆ ಬುಲಾಕು ಎಂದು ಕರೆದು ಮೂಗನ್ನೂ ಹಾರಿಸುತ್ತವೆ!

೧೪ ಕ್ಯಾರೆಟ್ ಅದರೂ-ಸು-ವರ್ಣ. ಸುವರ್-ಣ-ಅಲ್ಲವೇ—

—ಪ್ರಸಾದ್.

ಮಲ್ಲೇಶಿ ಮತ್ತು ಕುಂಗ್-ಲಿ-ಪೊ

ಕಳೆದ ವರ್ಷದ ಮಾತು. ಬೇಸಗೆಯ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ತಂಗಾಳಿಗೆ ಮೈಯೊಡ್ಡಿ ಸ್ವಪ್ನಸುಂದರಿ ಸರ್ಕಲಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದೆ. ಮಲ್ಲೇಶಿ 'ರಾಯರೇ, ನಮಸ್ಕಾರ, ಅಲ್ರೀ ನಮ್ಮಡೆಗೆ ಒಂದಿಷ್ಟು ದಯೆ ತೋರಿಸ್ರೀ. ಅದರ ತಾ... (ಒಂದು ಬೈಗಳು) ಕೊಬ್ಬೀ ಎಂಣೆ ಮಾಡ್ಬುಕು ಕಣ್ರೀ ಈ ವರ್ಷ! ಏನಂತಿರಿ?' ಎಂದು ಕೂಗುತ್ತಾ ಕಲ್ಲು ಬೆಂಚಿನಮೇಲೆ ನನ್ನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತ.

‘ಅದ್ರಗೇನೈತೆ.....ಅಂತ ತಿಳ್ಳೀ’ ಎಂದೆ ನಾನು.

‘ಏನು ಬೆಲ್ಲ ಮಾಡನೇ?’

‘ಥೂ ನಿನ!’

‘ಛಾನ್ನೈತ್ತೀ ಬೆಲ್ಲಗೆ. ನಿನಗೇನಿಳಿತತೆ. ಮಲ್ಲಪ್ಪಂಗೆಗೆ ಕಾಗ್ಗ ಬರದ್ರೆ ನೀನೂ ಒಂದು ಹೆಡ್ ಅಂದ್ಕಂಡ್ಯಾ? ಅನ್ನ ತಾ....ಒಂದ್ರಗೆ ಗೆಸ್ಸಾತೂ ಅಂದ್ರೇ! ಅಕ್ಕಿ ಮಾಡಿದ್ರೆ ಹೆಂಗ್ರೀ?’

‘ಅದ್ರಗೇನೈತೆ ತೆಂಗಿನಕಾಯಿ ಜುಂಗು!’

‘ಮತ್ಯಾತ್ರಗೈತೆ ಅಂತೀ?’

‘ಏನಾರ ನಾರ್ಥ ಇಂಡಿಯಾ ಮಾಲು ಇದ್ರೆ ನೋಡು’

‘ಅಲ್ಲೇನು ಮಾಡು ಅಂತಿರ್ರೀ....ಕಡ್ಲೆ ಕಡ್ಲೆಬ್ಯಾಳೆ ತೊಗ್ರಿ ಬ್ಯಾಳೆ ಎಲ್ಲಾ ಹೊಲೆಬಂಡು ಎದ್ದೋಗೈತೆ. ರಾಂಪೂರ್-ಫೂಲ್ ವಾಲಾನ ಮೊದ್ಲು ಈ ಊರಿಂದ ಮೆ... ಲೆ ಒದ್ದು ಕಳಿಸ್ತ ಹೊರ್ತು ಅದ್ರಗೇನು ಚಲ್ಪ ಸಿಕ್ಕೀತು ನಮಗೆ?’

‘ಮಲ್ಲಣ್ಣ ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಂಗ್ಗೆಳ್ಳಾಡ. ಚೀಣಾಕ್ಕೂ ನಮಗೂ ಯುದ್ಧಾ ಗದು ಗ್ಯಾರಂಟಿ. ನಾಳೆ ಬುಕ್ಕಿಂಗ್ ಬಂದಾತೂ ಅಂದ್ರೆ ಯಾರಿಗುಂಟು ಯಾರಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಮಾಲು ಈಗಿರ ರೇಟೆಗೆ ಇಪ್ಪತ್ತೂಪಾಯಿ ಏತ್ವಾಸೈತೆ.’

‘ಅವನ ತಾಯ್....ಗೋಧೀ ಮಾಡು ಅಂತಿಯಾ? ಹೌದ್ರೀ ರಾಯ್ರೇ ತಲೇ ಅಂದ್ರೆ ನಿಂದು ಕಣಯ್ಯ. ಮತ್ತೆ ಚೀಣಾಕ್ಕೂ ನಮಗೂ ಯುದ್ಧಾದೀತು ಅಂತಿಯಾ?’

‘ನೀನು ಹಿಂಗೇ ಹೇಳ್ಕೆಂತ ಮನೆಯಗೇ ಮಕ್ಕಂಡಿರು. ಕುತಿಗ್ಗೆ ನೇಣು ಹಾಕಿದಾಗ ನನ ಮಾತು ನಿಜನೋ ಸುಳ್ಳೋ ಹೇಳ್ಕೆಂತೆ.’

‘ ಹಂಗಾರೆ ನಮ್ಮ ಕುಂಗನ್ನ ಗಡೀವಾರು ಮಾಡ್ಬಕಾತು ಅನ್ರಿ. ಸೂ....ಗ ಒಳ್ಳೇ ಲಾಭ ಕೊಡ್ತಾನ್ರಿ. ತಾ....ಕ. ಕರೆಕ್ಟ್ ಸೂ....ಗ ಕಣ್ರೀ. ಅವ್ನು ಕತ್ರಿ ಅಂತಿರಾ ’

‘ ನಿಂಗೇ ಗೊತ್ತಾಕ್ತಪಾ, ನಾನೇನು ಹೇಳಿದು. ’

‘ ಚೀಣಾ ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರಂತಲ್ರಿ. ಅದೇನೇನೋ ಹೇಳ್ತರಲ್ರಿ. ಶಾಂತಿ ಶಾಂತಿ ಅಂತ ಬಡ್ಡಂತರಲ್ರಿ. ಯಾರ್ಯಾರೂ ಹೇಳದಿದ್ದು ನೀವು ಹೇಳ್ತರಲ್ರಿ. ’
ನಾನು ಸುಮ್ಮನಿದ್ದೆ.

ಮಲ್ಲೇಶಿ ಮುಂದುವರಿದ ‘ ಹಂಗಾರೆ ನಾಳೇನೇ ನಮ್ಮ ಅಯ್ಯಪ್ಪನ್ನ ಗಾಡಿ ಹತ್ತಿಸ್ತಿನಿ. ಏನು ನಮ್ಮ ಕತ್ರಿ ಮಾವನ್ನ ಹತ್ಸನೋ? ತಾಯಿ....ಅಂತೂ ಗೋಧಿ ವಳ್ಳೆತೆ ಅನ್ರಿ. ಪಾಪ ನಮ್ಮ ಕುಂಗ ಭಾಳ ಹಾನೆಷ್ಟು ಕಣ್ರೀ ನನಗೆ ಎಳ್ಳು ಸಾವ್ರ ದಲಾಲಿ ತೆತ್ತದನೆ. ಅವನ್ನ ನೋಡ್ಯದಿರೇನ್ರಿ ನೀವು. ’

* * * *

ನಮ್ಮ ಮಲ್ಲೇಶಿಗೆ ಹೇಳಿದ ನನ್ನ ಭವಿಷ್ಯದ್ವಾಕ್ಯ ಅವನೇ ಹೇಳುವ ಹಾಗೆ ‘ ಗೆಸ್ ’ ಆಗಿಬಿಟ್ಟಿತು. ಗೆಸ್ ಎಂದರೆ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಗೆಸ್ ಅಲ್ಲ. ಕನ್ನಡ ಗೆಸ್, ಮಲ್ಲೇಶಿಯ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಗೆಸ್ ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ಯಶಸ್ಸು. success ಎಂಬ ಅರ್ಥವಿದೆ. ಮಲ್ಲೇಶಿ ನನ್ನ ನಿಮ್ಮ ಹಾಗೆ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಓದಿದವನಲ್ಲ. ಅವನು ಹಾಗೆ ಓದಿದ್ದರೆ ಮೊನ್ನೆ

Dear Sar,

Recived your rite card. others rate cheat. you high dont want any rate. Your faithfull.

ಎಂದು ಕಾಗದ ಬರೆದು ಸಹಿ ಹಾಕುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನಿಗೆ hare, air, hair, hire ಎನ್ನುವ ನಾಲ್ಕು ಪದಗಳೂ ಒಂದೇ. ಫ್ಲವರ್, floor, flour ಮೂರೂ ಒಂದೇ. ಸ್ವೆಲಿಂಗೇ (ಅದರ ತಾಯಿ ...) ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವನು ನಮ್ಮೂರಿನ ದೊಡ್ಡ ರವಾನೆ ಅಂಗಡಿಯೊಂದರ ಪಾಲುದಾರ. ಶಾ....ಬೇಕಾದಷ್ಟು ರೊಕ್ಕ ಇರಬೇಕಾದ್ರೆ, ಅದರ ತಾ....ಯಾಪಾರ ಸಲೀಸ್ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವಾಗ ‘ ಇಂಗ್ಲೀಸ್ ’ ಯಾತಕ್ಕೆ.

ಮಲ್ಲೇಶಿ ಧೃಡಕಾಯ. ಚಿಕ್ಕವನಾಗಿರುವಾಗಲೇ ಗರಡಿಮನೆ ಸಾಮು ತೆಗೆದು ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಊರಿನ ಪೈಲ್ವಾನರಿಗೂ, ಮೇಷ್ಟರಿಗೂ ‘ ಯಾರಿದ್ರೂ ಸ್ಕೆ ’ ಎಂದು ಸವಾಲು ಹಾಕಿದ ಧೀರ. ಹೇಗೋ ಗುಮಾಸ್ತಿಗೆ ಸೇರಿ ವ್ಯವಹಾರ ಕಲಿತು ಒಂದು ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದವನು. ಅವನಿಗೆ ಮುನ್ನೂರು ಅರವತ್ತಿಂಟು ದಿನವೂ ಅಕ್ಕಿ, ಬೆಲ್ಲ, ಗೋಧಿ, ನ್ಯೂಸ್ ಪ್ರಿಂಟ್, ಮ್ಯಾಚಸ್, ಕಡ್ಲೆ ಹಿಟ್ಟು, ಕೊಬ್ಬಿ ಎಣ್ಣೆ,

ಕಡ್ಲೆ ಬೆಳೆ, ಚಳ್ಳೆ ಹುರಿ, ಮೈದಾಹಿಟ್ಟು, ದ್ರಾಕ್ಷೆಗಳ ಚಿಂತೆ. ಅಂಗಡಿಗೆ ಹೋದರೂ ಹೋಗದಿದ್ದರೂ ಅವನಿಗೆ ಸದಾ ತೇಜ-ಮಂದಿ ಚಿಂತೆ.

ಮಲ್ಲೇಶಿ ಧಾರಾಳಿ. ಒಳ್ಳೆಯ ವಿಶ್ವಾಸಿ. ಧೀರ, ದೇಶಭಕ್ತ. ಆದರೆ ಅವನಿಗೆ ರೇಟುಗಳ ಚಿಂತೆಯೊಂದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಇನ್ನು ಯಾವುದೂ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ರೇಟು ಇಳಿದಾಗ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುವ ನಾಯಿಗೆ ಸಲಾಂ ಹೊಡೆದು ಮಾಲು ತೂರುತ್ತಾನೆ ಆದರೆ ರೇಟು ಏರಿದಾಗ ತನ್ನ ಆಪ್ತ ಸ್ನೇಹಿತ, ಸ್ವಂತ ತಮ್ಮ, ಗುರು, ದೇವರು! ಯಾರೇ ಬರಲಿ ನಾಲ್ಕು ರೂಪಾಯಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ತೆತ್ತಹೊರತು ಮಾಲು ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಅವನ ಸ್ವಂತಕ್ಕೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಸ್ವದೇಶ, ಸಂಸಾರ, ವೇದಾಂತ, ಕಲೆ, ರಾಜಕೀಯ, ಹೆಚ್ಚೇನು ವ್ಯಾಪಾರವೊಂದರ ವಿನಃ ಉಳಿದೆಲ್ಲವೂ ಶೂನ್ಯ.

ಆದುದರಿಂದ ನೇಫಾ ದಾಳಿ ನಡೆದಾಗ 'ನೇಪಾಳದಗೆ ಯಾರು ಆಳ್ವಾರ್ತೆ. ಅಲ್ಲಿ ನುಗ್ಗಿದ್ರೆ ನಮಗೇನು' ಎಂದವನು ಕೇಳಿದ.

ಮೂರನೇ ಪಾಣಿಪಟ್ಟದ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಆಯಿತೋ ಹಾಗೆ ಚೀಣಾ, ಭಾರತಗಳೆರಡೂ ನೇಫಾದಲ್ಲಿ (ನೇಪಾಳ!) ತಮ್ಮ ಸೈನ್ಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಜಮಾಯಿಸಿ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟವೆ ಎಂದು ಅವನು ಅನೇಕ ವಾರಗಳ ಕಾಲ ನಂಬಿದ್ದ.

'ಕಾಶ್ಮೀರ (ದೇವ್ರಣಿ) ಎಲ್ಲೆತ್ತೋ ನಂಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಯಾರ್ಯಾರಿಗೆ ಯುದ್ಧ ನಡೀತತ್ತಿ? ನಮ್ಮ ಸೈನ್ಯ ಅಲ್ಪಾಕೃತಿ? ಪಾಕಿಸ್ತಾನದರ ಎದ್ರಿಗೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡ ಪ್ರಸಂಗ ಬಂದ್ರೆ ಮತ್ತೆ ಚೀಣಾದರಿಗ ಎಲ್ಲಿಂದ ಸೈನ್ಯ ತರ್ತರೆ?' ಮಲ್ಲೇಶಿ ಒಂದು ಸಾರಿ-ಉವಾಚ

ಮಲ್ಲೇಶಿ ಮುಗ್ಧ. ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಬಕ್ಕಪ್ಪಸ್ವಾಮಿ, ವೀರಭದ್ರ ದೇವರು, ಕೊಪ್ಪೇಶ ಈ ಮೂವರ ಕರುಣೆಯೇ ತಾರಕ, ಸುಖಕ್ಕೆ ಅವರೇ ಕಾರಣ. ಇನ್ನು ಲೋಕಲ್ ಬೋರ್ಡ್ ಮೆಂಬರುಗಳು, ಮಂತ್ರಿಗಳು, ಉಳಿದ ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರು ಇವರೆಲ್ಲರೂ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾರಬ್ಧ ಕರ್ಮದಿಂದ ಲಭಿಸಿದ ಅನಿವಾರ್ಯ ಹೊರೆಗಳು. ರೊಕ್ಕವಿದ್ರೆ ಅದೇನೋ ಅದೆಲ್ಲಗೋ ಬರುತ್ತದಂತೆ! ತಮ್ಮ ಲಾಭವನ್ನು ಗಣಿಸದೆ ತನಗೂ ಅದರ ಪಾಲನ್ನು ಕೊಡುವವರೇ ಮಿತ್ರರು. ಉಳಿದವರೆಲ್ಲಾ 'ಇತರರು'

* * * *

ಕುಂಗ್-ಲಿ-ಪೋ, ಹಳೆಯ ನ್ಯೂಸ್ ಪೇಪರ್ ವರ್ತಕ. ಉಳಿದ ಜನ ಹತ್ತು ರೂಪಾಯಿಗೆ ಒಂದು ಮಣ ಮಾರಿದರೆ ಅವನು ಹಳೇ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಪೇಪರುಗಳನ್ನು ಆರು ರೂಪಾಯಿಗೆ ಒಂದು ಮಣ ಮಾರುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಮಲ್ಲೇಶಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದು ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ.

ಮಲ್ಲೇಶಿ ಮೊದಲು ಬೆಂಗಳೂರು 'ಕಂಪ್ರೋಲ್ಮಿಂಟಿ'ಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದನಷ್ಟೆ. ಆಗ ಚಹಾ ಕುಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ 'ಷಾಂಗ್ ಹೈ ವಿಲ್ಲೋ' ರೆಸ್ಪುರಾಂಟಿಗೆ ಹೋಗು

ತ್ತಿದ್ದ. ಆರಾಣೆಗೆ ಒಂದು ಕಪ್ ಒದುಗು ಕಾಫಿ ಕುಡಿಯುವುದಕ್ಕಿಂತ (ಅನ್ನ ತಾಯಿ....) ಒಳ್ಳೇ ಛಾ ಕುಡಿಯುವುದು ಮೇಲು. 'ಜೇಣಾ ಟೇ ಹೈಕ್ಲಾ ಸಿರತ್ತೆ' ಅಂದಮೇಲೆ ಅದನ್ನೇಕೆ ಕುಡಿಯಬಾರದು ಎಂದು ಅವನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದ ಮೊದಲ ದಿನವೇ ಅತಿ ಜನಪ್ರಿಯನಾದ. ಚಹಾ ಕುಡಿದ ಮೇಲೆ ಐದು ರೂಪಾಯಿ ನೋಟನ್ನು ಬಿಲ್ಲಿನ ತಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಚಿಲ್ಲರೆ ಬರುವವರೆಗೆ ಕಾದ. ಚಿಲ್ಲರೆ ತಂದಿಟ್ಟ ವೇಟರ್ ಸಲಾಮು ಹೊಡೆದ. ಮಲ್ಲೇಶಿ ಎರಡೂ ಕೈ ಜೋಡಿಸಿ ಸಲಾಮು ಹೊಡೆದು (ಪ್ರಕಾಶಂ) 'ಶರಣಜೋ ಅಡ್ವೈದ್ವೈ' (ಸ್ವಗತಂ) 'ಎಳೋ ಪಿಟರಿ....ನೇ ಈ ಸಲಾಮು ಹೊಡದ್ದೆ ದುಡ್ ಕೊಡಕ್ಕೆ ನಾನೇನು ವಡ್ವಳ್ಳಿ ಕರಿಬಸ್ಯ ಅಂದ್ಕಂಡ್ಯಾ' ಎಂದ.

'ತಾ-ಮಾ-ತಿ' ಎಂದ ಆ ವೇಟರ್.

'ನಿಮ್ಮಪ್ಪ ತಾ-ಮಾ-ತಿ' ಎಂದು ಮಲ್ಲೇಶಿ ಎದ್ದುಬಂದ. ಆದರೆ ಮೊಸರನ್ನದ ರುಚಿ ಹತ್ತಿದ ಮಹಮದ್ ಬಿನ್ ತೊಗಲಕನ ನಾಯಿ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಮಂಗೋಲ ರಂತೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬಂದು ತೊಗಲಕನಿಗೆ ಕಾಟ ಕೊಟ್ಟಹಾಗೆ, ಚಹಾದ ರುಚಿ ಹತ್ತಿದ ಮಲ್ಲೇಶಿ 'ಷಾಂಗ್ಡೈ ವಿಲ್ಲೋ' ಗೆ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಹೋದ. ಎರಡನೇ ಮಹಾ ಯುದ್ಧ ಮುಗಿಯುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮಲ್ಲೇಶಿ ಎಂಟು ಹತ್ತು ಲಕ್ಷ ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ದುಡಿದುಕೊಟ್ಟ. ಭಾರತ ಸ್ವತಂತ್ರವಾದ ಕೆಲವೇ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಮಲ್ಲೇಶಿ ಆತಂತ್ರ ನಾಗಿ ಸ್ವಂತ ದುಡಿಯುವ ಹಂಚಿಕೆ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದ. ಕಂಪ್ರೋಲೈಂಟಿನ ವೈಭವ ನೆಗ್ಗಿದಂತೆ ಮಲ್ಲೇಶಿಯ ನಶೀಬೂ ಕುಗ್ಗಿತು. ಎರಡು ಮೂರು ವರ್ಷಗಳೊಳಗೆ ನಾಲ್ಕಾರು ಅಂಗಡಿಗಳನ್ನು ಬಿಡಬೇಕಾಯಿತು. ಐವತ್ತೊಂದರ ಸುಮಾರಿಗೆ ಅವನು ಹೊಸದೊಂದು ಅಂಗಡಿಯ ಮ್ಯಾನೇಜರ್ ಆದ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಪಾರ್ಟ್‌ನರ್ ಆದ.

ಊರಿನ ಎಲ್ಲ ಸಣ್ಣ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳ ಜೊತೆಗೂ ಅವನು ಆವ್ಯಾಹತವಾಗಿ ಮಾತನ್ನಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಮಲ್ಲೇಶಿಯ ವ್ಯಾಪಾರದ 'ಕೂಬಿ' ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವನು ಹತ್ತು ವ್ಯವಹಾರಗಳಲ್ಲಿ 'ಲುಕ್ಸಾಣು' ಮಾಡಿಕೊಂಡರೂ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ ಒಂದು ವ್ಯವಹಾರ 'ಗೆಸ್' ಆದರೆ ಸಾಕು ಮಹಾಭಾವದ ಭಕ್ತನಂತೆ ಅವನ ಮನಸ್ಸೆಲ್ಲಾ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ.

ಟಿಪ್ಪಣಿ ಅವನತಿಯ ಕಾಲದಲ್ಲೇ ಅವನ ಹಳೇ ನ್ಯೂಸ್ ಪೇಪರ್ ವ್ಯವ ಹಾರ 'ಗೆಸ್' ಆಯಿತು. ಆಗ ನಮಗಾರಿಗೂ ಅದು ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಆ 'ಗೆಸ್' ತಿಳಿದುದು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ.

ಐವತ್ತೊಂದು ಐವತ್ತೆರಡರ ಸುಮಾರಿನಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಹೋದಾಗ 'ಕಂಪ್ರೋಲೈಂಟು' ನಡು ಹರೆಯ ನಸಿದ ಇಳಿ ಯಾವನದ ಯುವತಿಯಂತೆ ಮಲ್ಲೇಶಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿತು. ಷಾಂಗ್ಡೈ ವಿಲ್ಲೊ ರೆಸ್ಪುರಾಂಟಿನ ಹಳೆಯ ವೇಟರು

ಗಳೊಬ್ಬರೂ ಅಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ಮೇಜಿಗೆ ಹೊಸಬನೊಬ್ಬ ಬಂದ. ಅವನು ಅಚ್ಚು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಮಾತಾಡಿದಾಗ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಆದ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಹೇಳತೀರದು.

‘ಅಲೇ ಮಕ್ಕಳು ನೀವೂ ಕನಡ ಕಲ್ತಾರ್ಯ. ಒಂದು ಛಾ ತರೋಗಲೇ ತಾ....ಕ’ ಎಂದ ಮಲ್ಲೇಶಿ.

ಈ ಪರಿಚಯ ಬೆಳೆಯಿತು. ಕುಂಗ್-ಲಿ-ಪೋ ತನ್ನ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅವನಿಗೆ ಹೇಳಲು ಯತ್ನಿಸಿದ. ಮಲ್ಲೇಶಿ ಹೊಸ ವಿಷಯ ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ ‘ಯಾತ್ರಗೈತಪಾ ಛಾನ್ಸು’ ಎಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿದ್ದ.

ಕುಂಗ್-ಲಿ-ಪೋ ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ಪೂ-ಕಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ. ಪಿತೃದೇವತೆಗಳ ಆರಾಧನೆ, ಲಾ-ಪೋ-ಜು ತತ್ವದ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಅವನಿಗೆ ಕೂಳು ಸಿಕ್ಕದ ಹಾಗಾಗಿ ಫುಂಡ ಪಾಳೇಗಾರನೊಬ್ಬನ ಆಶ್ರಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿ ಅವನಿಗೆ ಸತ್ತ ಇಲಿ, ನಾಯಿ ಮತ್ತು ಕೊಳೆತ ಹಣ್ಣುಗಳ ಸರಬರಾಜು ಮಾಡುತ್ತಾ ಸುಖವಾಗಿದ್ದ. ಟಿಂಗ್-ಮೀ ಎಂಬೊಬ್ಬಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾದ. ಪಾಳೆಯಗಾರ ಷಾಂಗ್‌ಗೈನಲ್ಲಿ ಅಫೀಮು ಅಂಗಡಿಯೊಂದನ್ನು ತೆರೆದು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕುಂಗನನ್ನು ಕಳಿಸಿದ. ಆಗ ಅಫೀಮಿನ ಅಭ್ಯಾಸ ಬಿದ್ದು ಟಿಂಗ್-ಮೀ ತನ್ನ ಜೊತೆಗೆ ಬಾರದುದನ್ನು ಮರೆತುಬಿಟ್ಟ. ನೆನಪಾದಾಗ ಚಿಂಗ್‌ಯಿಗೆ (ಪಾಳೆಯಗಾರನ ಹೆಸರು ಅದು) ಕಾಗದ ಬರೆದ. ಅವಳು ತನ್ನ ಆಶ್ರಮದಲ್ಲೇ ಸುಖವಾಗಿ ಇದ್ದಾಳೆ, ನೀನು ಅವಳ ಚಿಂತೆ ಬಿಡು ಎಂದು ಉತ್ತರ ಬಂತು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಕೋಮಿಂಟಾಂಗ್ ಗುಂಪೊಂದು ಅವನನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿ ಒಯ್ದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತದುಕಿ ಪೂ-ಕಿಂಗ್ ನ ಒಂದು ಅಫೀಮು ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟಿತು. ಅಲ್ಲಿನ ಕೆಲಸಗಾತಿಯ ಜೊತೆಗೆ ಸ್ವೇಚ್ಛಾ ಜೀವನ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದು ಕೊನೆಗೆ ಅವಳನ್ನೇ ಮದುವೆಯಾದ. ಹೀಗೆ ಕೆಲವು ಕಾಲ ಕಳೆದಮೇಲೆ ಕಮ್ಯುನಿಸ್ಟ್ ಪಕ್ಷದ ಜನ ಅವನನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿ ಮತ್ತೆ ಷಾಂಗ್‌ಗೈಗೆ ಒಯ್ದು ಇನ್ನೊಂದು ಅಫೀಮಿನ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟರು. ಈಗ ಅವನಿಗೆ ಪಕ್ಷದ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಕಲಿಸತೊಡಗಿದರು.

ಮಾರ್ಕ್ಸ್ ಸಮತಾವಾದವನ್ನು ಬೋಧಿಸಿದ.

ಲೆನಿನ್ ಅದನ್ನು ಬೆಳೆಸಿದ

ರಷ್ಯನರು ಅದನ್ನು ಕೊಳೆಸಿದರು.

ಮಾವೋ ಅದನ್ನು ಉಳಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಮನೆಯನ್ನು ಮುರಿಯಬೇಕು ಸ್ವೈರವೃತ್ತಿ ಬಂಡವಾಳ ಶಾಹಿಯ ಲಕ್ಷಣ. ಅದನ್ನು ಉರಿಸಬೇಕು. ದೇವರು ಸುಳ್ಳು. ಕರುಣೆಯನ್ನು ಬೋಧಿಸಿದ ಬುದ್ಧ ಬೂಜ್ಝಾ. ಸಂಸಾರವನ್ನು ಪ್ರಶಂಸಿಸಿದ ಕುಂಗ್-ಫೂ-ತ್ಸೆ ಪ್ರತಿಗಾಮಿ.

ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಒಂದೇ ಮನೆಯವರು. ಮಾವೋ ಅದರ ಯಜಮಾನ. ಸ್ವಂತ ಮನೆಯನ್ನು ತೊರೆಯಿರಿ.

ದೇಶದ ಬಲ ಬೆಳೆಸಲು ಆಹಾರ ಉತ್ಪಾದನೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅದುದರಿಂದ ನೀವು ಉಪವಾಸ ಇರಬೇಕು.

ಹಿಂದೆ ಬಂಡವಾಳ ಶಾಹಿಗಳು ಅಫೀಮು ಮಾರುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ಪಕ್ಷ ಮಾರುತ್ತದೆ. ನೀವು ಪುಕ್ಕಟೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ. ಈಗ ಸ್ತ್ರೀಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಕಾಲ. Socialistic wives ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯಾರು ಏನು ಬೇಕಿದ್ದರೂ ಮಾಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಪಾರ್ಟಿಯ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಪಡೆಯಿರಿ. ಕುಂಗ 'ಆಗಲಿ' ಎನ್ನಲೇ ಬೇಕಾಯ್ತು.

* * * *

ಕೆಲವೇ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಕುಂಗ್-ಲಿ-ಪೋ ಚೀನಾ ದೇಶವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಭಾರತಕ್ಕೆ ಬಂದ. ಕಲ್ಕತ್ತಾ. ಅಸ್ಸಾಂಗಳಲ್ಲಿ ನ್ಯೂಸ್ ಪೇಪರ್ ವ್ಯಾಪಾರಿಯಾಗಿದ್ದು ನಂತರ ಬೆಂಗಳೂರಿನ 'ಷಾಂಗ್ಡೈ ವಿಲ್ಲೊ' ನಲ್ಲಿ ಸೇರಿಕೊಂಡ.

‘ ನ್ಯೂಸ್ ಕಲ್ಕತ್ತದಗೆ ಏನು ರೇಟ್ಕೆ ’

“ ಆರು ರೂಪಾಯಿ ಮಣಕ್ಕೆ ”

“ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಯಾವ ರೇಟು ಬೀಳ್ತೆ ”

“ ನಿಮಗೆ ಬೇಕೇನು ”

“ ದುಬ್ಬ, ತೆಪರ್, ಯಾರಿಗೆ ಬ್ಯಾಡೋ ನಮ್ಮೂರ್ದೆಗೆ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ನ್ಯೂಸ್ ಹದಿನೈದು ರೂಪಾಯ್ಕೆ ಮಣಕ್ಕೆ.”

“ ಒಂದು ಎಂಟು ಹತ್ತು ಮಣ ಇದೆ ”

“ ಐದ್ರೂಪಾಯ್ಕೆಗೆ ಕೊಡ್ತಿಯಾ ? ”

“ ಓಹೋ ಆಗಲಿ. ”

ಆ ಹತ್ತು ಮಣ ನ್ಯೂಸ್ ಪೇಪರ್ ಎಷ್ಟು ಜಿನ್ನಾಗಿತ್ತೆಂದರೆ ಮಲ್ಲೇಶಿ ಅದನ್ನ ಇಪ್ಪತ್ತು ರೂಪಾಯಿಗೆ ಮಾರಿಕೊಂಡ. ಏನತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ನೂರೈವತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ಲಾಭ ಕೊಟ್ಟ ಕುಂಗ್-ಲಿ-ಪೋ ಅವನ ಆತ್ಮೀಯನಾದ. ವಾರ ವಾರವೂ ಸಾವಿರಾರು ರೂಪಾಯಿ ಒಂದೇ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಬಂದುದರಿಂದ ಮಲ್ಲೇಶಿ ಉರ್ಲ ಕೋಟು, ಜರ್ಮಿ ಪಾಪಸು, ಜರಿ ಟೋಪಿ ಧರಿಸಿದುದು ಅಶ್ಚರ್ಯವಲ್ಲ.

(ಸಶೇಷ)

—ಆ. ರಾ. ಸೇ.

ಎಂದರೆ

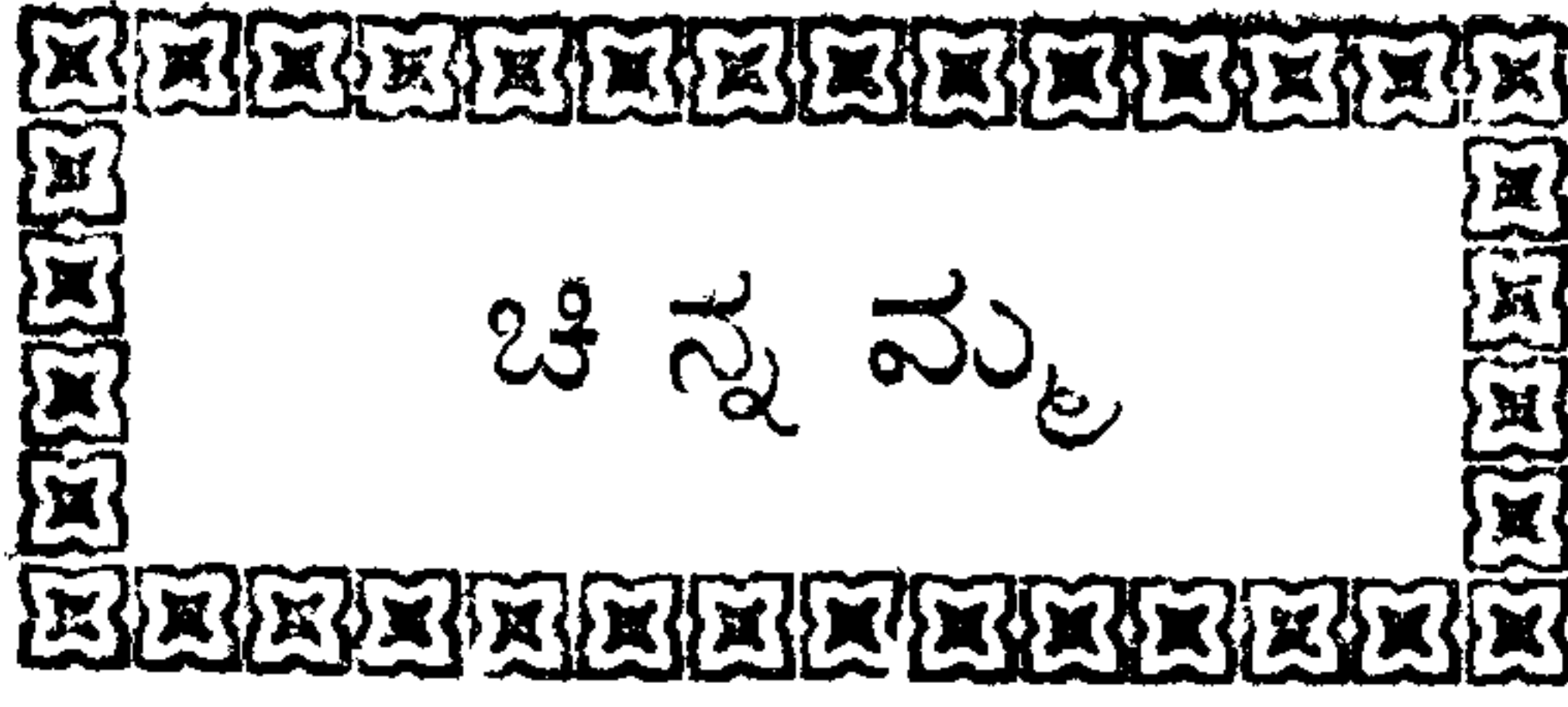

ನೆರೆಯು ರಾಷ್ಟ್ರದ ನುಂಗಲೆಳೆಸುವ
 ರಾಜ್ಯಶಾಹಿಗೆ (ಎಂದರೆ
 ನಮ್ಮ ಭೂಪಟ್ಟಗಳನು ಒಪ್ಪದ
 ಜನಕೆ) ಆಗಲಿ ತೊಂದರೆ!
 ದಲಿತ (ಎಂದರೆ ಯಾರು? ನಾನೇ?)
 ರಾಜಪಟ್ಟಕ್ಕೇರಲಿ!
 ಎಲ್ಲ (ಎಂದರೆ ನಾವು ನಾವೇ)
 ಪರಮ ಸುಖದಲಿ ಬಾಳಲಿ!
 ಶಾಂತಿ (ಎಂದರೆ ನಾವು ವಿಧಿಸುವ
 ಸ್ಥಿತಿಯು ಇಳೆಗವತರಿಸಲಿ!
 ನೂರು (ಎಂದರೆ ಬರಿಯ ಕೆಂಪಿನ)
 ಹೂಗಳಾಹಾ ಅರಳಲಿ!

—ಬಿಳಿಗಿರಿ.

ನಿಮಂತ್ರಣೋತ್ಸವೋ ವಿವ್ರಾಃ
 ಗಾವೋ ನವತ್ಯುಣೋತ್ಸವಾಃ
 ಸುಭರ್ತಾರೋತ್ಸವಾಃ
 ಎಂದರೆ, ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ
 ಪರಗೃಹದ ಭೋಜನಕೆ ವಿಪ್ರರು
 ಪರಿಣಮಿಸುವೋಲ್ ಪಶುಸಮೂಹವು ಇರದೆ.

ಕೆ. ಎನ್. ಗೋ.

“ ಚಿನ್ನಾ ಚಿನ್ನಾ-ಬಂಗಾರ ಬಂಗಾರ ”

“ ಬಂಗಾರೀ ಅಯ್ಯೋ ”

“ ..... ”

“ ಮಾತಾಡೆ ಸುವರ್ಣ ”

“ ..... ”

“ ಸುಮ್ಮೆ ಇದೀಯಲ್ಲೆ ಸೋನಾಬಾಯಿ ”

“ ..... ”

ನಾನೂರು K.G. ತೂಕದ ನನ್ನ ಸೋನಾಮುಖಿ ಕಸಾಯವೇ ಮಾತಾಡೆ”

“ ..... ”

“ ಬಂಗಾರಭಸ್ಮವೇ ಬಾಯಿ ಬಿಡೆ ”

“ ..... ”

“ ಸ್ವರ್ಣಮಾಲಾ ನಿನ್ನ ಬಿಟ್ಟು ಇರಲಾರೆ ಕಣೆ ”

“ ..... ”

“ ತೇಜಾಪು ಅಂಗಡೀಲಿ ಹೊಳೆಪು ಹಾಕಿಸಿ ಗಟ್ಟಿನಾಡಿ ತಂದು ಈ ಕಬ್ಬಿಣದ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಿದನಲ್ಲೇ-ವಂಕಿನಾಗಮುರುಗಿ-ಡಾಬು-ವಡ್ಯಾಣ - ಚಳ್ಳುಂಬು ಕೆನ್ನೆ ಸರಪಳಿ ಮಾಡ್ಸಿಬಿಡ್ತೀನೀಂದ್ರೆ ಬ್ಯಾಡಾಂತ ಗಟ್ಟಿಯಾಗೇ ಇರ್ತೀನೀಂತ ಕೂತ್ಯಲ್ಲೇ ಅಯ್ಯೋ ನನ್ನ ಚಿನ್ನಾ—ಬಂಗಾರಾ—ಸುವರ್ಣಾ—ಸೋನಾವತೀ...ಹೋದ್ಯಲ್ಲೇ ”

—ಎಂದು ಪಾತಾಳದಲ್ಲಿದ್ದ ಗೋದ್ರೆಜ್ ಕಬ್ಬಿಣದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿನ ಬಂಗಾರದ ಇಟ್ಟಿಗೆಗಳಿಗೆ ಹಣೆ ಹಣೆ ಬಡೆದು ಅತ್ತರು—

—ಸುಂಕದವರು ಕೇಳಾರೆಯೇ ?

“ ಹೊರಗೆ ಬನ್ನಿ ಶೆರ್ಡೀ ಲೆಕ್ಕ ತೋಗೋಬೇಕು ” ಅಂತ ಇವರ ದುಃಖ ಕೇಳ್ತೇನೆ ಕೂಗಿದರು.

ತಂದರು ಹೊರಗೆ ನಾಲ್ಕು ಜನ ಎತ್ತಿ.

—ಬಂಗಾರಯ್ಯ.

ಚಿ ರಣಾಯಣ

“ ಅಂಗಲ್ಲಾ ಮೋಯ್ನಿ. ನೀನು ... ”

“ ನಾಚಿಕೆ ಆಗಾಕೆಲ್ಲ ನಿಂಗೇ ?? ”

“ ನೀನು ಚೀಣಾ ”

“ ಉಳ್ಳಾಕಡ್ಡಿ !! ನೀನು ಚೀಣ ನಿಮ್ಮಪ್ಪ ಚೀಣ.... ”

ಫೈರ್ಸ್ ...

....ಎಲ್ಲಾ * ದೇಶದ ಎಲ್ಲಾ * ಊರುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮತ್ತು * ಸಿನಿಮಾಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವಂತೆ ಕುಂಟೇಮಾರ್ಸ್ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲೂ ಒಬ್ಬ “ ಈರೊ ” “ ಈರೋಯಿನ್ ”, “ ವಿಲನ್ ” ಇತ್ಯಾದಿ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಇದ್ದಾರೆ.

ಉಳ್ಳಾಕಡ್ಡಿ ಮನೆಯವರು ಯಾವಾಗಲೂ “ ಈರೊ ” ಗಳೇ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಅವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರದೀಪಕುಮಾರ ಈರೋ. “ ಈರೋಯಿನ್ ” ಮೋಹನ ಕುಮಾರ.

ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಲೇಬೇಕಾದ ವಿಷಯ ಒಂದಿದೆ, “ ಪ್ರದೀಪ ಕುಮಾರ ” “ ಮೋಹನಕುಮಾರ ” ಗಳು ! ಕುಂಟೇಮಾರ್ಸ್ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ?” ಅಂತಂದ್ರೆ, ಅವು ಈಚೆಗೆ ಅವರೇ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ನಾಮಕರಣ, ಕಾಮನ ಹಬ್ಬವಾದಮೇಲೆ. ಮೊದಲು ಅವರು ಮುನಿಕಾಳ, ಮುದ್ದಂಜಿ

“ ವಿಲನ್ ” ಹನುಮ ತಾನು “ ವಿಲನ್ ” ಅಂತ ಗೊತ್ತಾದಮೇಲೆ ಗರಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ಮೈ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ.

“ ಈರೋಯಿನ್ ” ನ ವರ್ಣಿಸಲಿಲ್ಲ ಎಂತಹ ಕಥೆ ಅಂತ ನೀವಂದ್ರೆ....ಇದು ಕಥೆಯಲ್ಲ. ಮೋಹನ ಕುಮಾರಿಯನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವವನು ಮೂರ್ಖ. ನಾನಲ್ಲ ; ಸದ್ಯಕ್ಕೆ. ಹನುಮ ಮನಸಿನಲ್ಲೆಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ

“ ಮುದ್ದಂಜಿ ಮುದ್ದಂಜಿ....ಎಷ್ಟು ಮುದ್ದಾಗವೈ ಅಪರಂಜಿ ”

ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಕುಂಟೇಮಾರ್ಸ್ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ದೇಶಭಕ್ತರ ಹೆಸರುಗಳು ರಾರಾಜಿಸ ತೊಡಗಿದವು. ಮೊದಲು ಉಳ್ಳಾಕಡ್ಡಿ ಲಿಂಗಣ್ಣ ಗಂಗ ರೂ, ಅಮೇಲೆ ಗರಡಿ ತಮ್ಮ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಹಳ್ಳಿಗಳ ಚಂದ ಮತ್ತು ಕುಂಟೇಮಾರ್ಸ್ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಚಂದ ವಂಭತ್ತು

ನ ವೈ. ಗಳೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿಸಿ ೩೩ ರೂ. ಗಳನ್ನೂ ಸೇನಾನಿಧಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಿ ದೇಶಭಕ್ತ ರಾಗಿದ್ದರು. ಆಗ

ಮುದ್ದಂಜಿ ಮನಸ್ಸು ಒಲಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಹನುಮ ಏನೇನೋ ಉಪಾಯ ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದ.

ಒಂದು ಸಂಜೆ ಹನುಮ ಮುದ್ದಂಜಿ ಮುಂದೆ ಹಾಜರಾದ.

“ ಮುದ್ದಂಜೀ ... ”

“ ಯಾಕಲೇ ನನ್ನೆಸು ಮೋಹಿನಕುಮಾರೀಂತ ತಿಳಿದೇನು. ”

“ ತಿಳಿದೈತಿ; ತಿಳಿದೈತಿ. ನೀನು ಮೋಯ್ನೆಯೇನು ಅವಳಪ್ಪನಂತೆ ಇದ್ದೀಯ. ಆದರೆ ನಂಗೆ ಮಾತ್ರ ನೀನು ಯಾವಾಗ್ನೂ ಪುಟ್ಟಂಜಿ. ”

ಪುಟ್ಟಂಜಿ ಅಂತ ಕರೆಸಿಕೊಂಡರೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊಗಳಿದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ “ ಈರೋಯಿನ್ ” ಕುಪಿತಳಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅದೇ ಪ್ರಸನ್ನತೆಯ ವರವೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ ಹನುಮ ಅವಳ ಮುಂದೆ ಒಂದು ಪತ್ರಿಕೆ ಹರಡಿ ಹೇಳಿದ.

“ ಮುದ್ದಂಜಿ ಈ ಪೇಪರನಾಗೆ ಏನೈತೊ ನೋಡು ”

“ ಏನೈತಿ ನಿನ್ನ ಮೊಕ ”

“ ಮೊಕ ಅಲ್ಲ ನನ್ನೆಸು ...ನನ್ನೆಸು ಪ್ರಿಂಟ್ ಮಾಡವೈ ”

“ ಯಾಕೆ? ನೀ ಯಾರ ತಲಿ ಒಡ್ಡಿ ? ”

“ ಅಲ್ಲಾ ಚೆನ್ನ ಈ ಸಾರಿ ಅಂಗಲ್ಲ. ನಾನು ದೇಶ ಭಕ್ತಂತ ಹಾಕವೈ ಇಲ್ಲಿ. ಇಲೋಡು....ಇಲ್ಲಿ ...”

ವೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲು ಮುಂದೆ ಓಡಾಡಿದ್ದ ಹನುಮ ದಪ್ಪ ಅಕ್ಷರಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಿಂಟಾಗಿದ್ದ “....ರ ನಿಧನ ಸಂತಾಪವ ..” ಸಾಲನ್ನು ತೋರಿಸಿದಾಗ ಮೋಹನ ಕುಮಾರಿ ಬಿಟ್ಟ ಕಂಗಳಿಂದ ನೋಡಿದಳು ಕಬ್ಬಿಣ ಕಾದಾಗ—ಬಡೀಬೇಕು.”

“ ಮುದ್ದಂಜಿ ಬೇಕಾದ್ರೆ ನಿನ್ನೆಸ್ರನೂ ಆಕೆಸ್ತೀನಿ .. ಇನ್ನೂ ದಪ್ಪನಾಗೆ.... ಮ್ಯಾಗಡೆ ”

“ ಆಕ್ಸು ”

“ ಆದ್ರೆ ಮುದ್ದಂಜಿ ...”

“ ಆದ್ರೆ ಯ್ಯಾನ ಆ ? ”

“ ನೀನು ”

“ ನಾನು ? ಏನ್ನಾ ನು ? ”

“ ಮುದ್ದಂಜಿ ನಿನಗೆಂಗೆ ತಿಳಿತೈತಿ ನಿನಮ್ಯಾಲೆ ನನಗೆಂತಾ Love ಏತೆ.... ಮುದ್ದಂಜಿ ” “ ಪಿರೀತಿ ” “ ಅಳ್ಳಿ ಜನ ” ಉಪಯೋಗಿಸೋ ಪದ - ಅದು ಹನುಮನ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ

ಹನುಮನ ಕಂಡ್ರೆ ಅಷ್ಟಷ್ಟೆ ಅದರೂ ವೇಪರಿನಲ್ಲಿ ದಪ್ಪ ಅಕ್ಷರದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಹೆಸರು ಆಚ್ಚಾಗುವ ಅವಕಾಶ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಹೆಂಗಸಲ್ಲ ಅವಳು.

“ ಮೊದಲು ನೀನು ಪ್ರಿಂಟ್ ಮಾಡಿಸ್ಲೆ ಆ ಮೇಲೆ ನಿನ್ನ ಲವ್ವು ಊ ” ಎಂದು ಬಳುಕುತ್ತೂ ನಡೆದರೂ ತನ್ನ ಹೆಸರು ಮೋಹನ ಕುಮಾರಿ ಎಂದು ಹೇಳಲು ಮರೆಯಲಿಲ್ಲ.

ಸಂಜೆ ಭಾವಿತಾವ ಪ್ರದೀಪಕುಮಾರ “ ಮೋಯ್ನೀ... ಶಿನ್ನಾ ಆ ” ಎನ್ನು ತಲೇ ಬಂದ.

“ ಯಾಕ್ಬೆಡ್ಕೋತಿ ಊರೈತ್ತೋಗೇ ಅಂಗಿ. ”

“ ಯಾಕೆ ಶಿನ್ನಾ ಬೇಜಾರಾಗಿದ್ದೀಯಾ ? ”

“ ಬೇಜಾರೋ ಗೀಜಾರೊ ನಿಂಗ್ಯಾಕೆ ”

“ ಸಾನಿರೋ ಗಂಟ ನೀನಂಗ್ ಮಾತ್ತಾ ಡಬೇಡ ಮೋಯ್ನಿ ”

“ ಅಡ್ಲೆ ಏನು. ನಿಮ್ಮನೆ ಲಿಂಗಣ್ಣನ ಹೆಸರು ಬಂದೈತೆ ಹನುಮನ ಹೆಸರು ಬಂದೈತೆ ಪ್ಯಾಪರಿನಾಗಿ. ನಿನ್ನ ಯಾಗ್ಗೇಗೆ . ”

“ ಸಾನೂ ಅದ್ದೇ ಮೋಯ್ನಿ ಬಂದದ್ದು. ”

ಪ್ರದೀಪಕುಮಾರ ವಿವರಿಸಿದ. — ಸೇಸಾನಿಧಿಗೆ ಬರಿ ದುಡ್ಡಲ್ಲ. ಭಂಗಾರ ಕೂಡ ತೆಗೋತಾರೆ. ಕುಂಟೇಮಾರ್ನ್ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಭಂಗಾರ ಕೊಟ್ಟು, ಕೊಡುವ ಮಗ ಯಾರಿದ್ದಾನೆ ? ಇದೇ ಸಮಯ. ಪ್ರದೀಪಕುಮಾರ ತನ್ನ ಕೈಯುಂಗುರ ಮತ್ತು ಮೋಹನಕುಮಾರಿಯ ಕತ್ತಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಚಿನ್ನದ ಸರ ಕೊಡಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ್ದ.

“ ಚೀಣ ಅಂದ್ರೆ ಅನ್ಯಾಯ ಮೋಯ್ನಿ. ನಾವು ಈಗ ನಾವು “ ಛೀ ಛೀ ” ಅಂತೀವಲ್ಲಾ ಅದು ಆ ಪದದಿಂದಾನೇ ಉಟ್ಟಿದ್ದು. ನಾವು ದೇಶಕ್ಕೆ ಸಾಯ್ತು ಮಾಡಬೇಕು ” ಎಂದು ವಿವರಿಸಿದರೂ ಮೋಹನಕುಮಾರಿ ಸರ ಕೊಡಲೊಪ್ಪಲಿಲ್ಲ.

“ ನಿನ್ನೆ ಸು ಮತ್ತೆಂಗೆ ಪ್ಯಾಪರಿನಾಗಿ ಬರೋದೂ ? ”

ಮೋಹನಕುಮಾರಿ ವಿವರಿಸಿದಳು, ಸಿಡಿಮಿಡಿಗೊಂಡು “ ಯಾಕಾಗಾಕಿಲ್ಲ. ಯಾರ ಕತ್ತಿನಾಗಿನ ಸರಾನಾದರೂ ಕದ್ದು ಕೊಡು. ನನ್ನೆಸ್ರಿನಾಗಿ ”

ಪ್ರದೀಪ ಕುಮಾರ ಬೆವಂದ.

“ ಅಂಗಲ್ಲಾ ಮೋಯ್ನಿ ನಿನ್ನ ಕತ್ತಿಗೆ ಕೈ ಹಾಕಿ ಕದಿಯೋಕಾಗ್ತದಾ ! ”

“ ನಾಚಿಕೆ ಆಗಾಕಿಲ್ಲ ನಿಂಗಿ?? ”

“ ನೀನು....ಚೀಣಾ....”

“ ಉಳ್ಳಾ ಕಡ್ಡಿ !! ನೀನು ಚೀಣ ನಿಮ್ಮಪ್ಪ ಚೀಣ ”

ಫೈರ್ಬ್ಬ್ ಿ ಿ....

ಪ್ರದೀಪಕುಮಾರನ ದವಡೆಯಿಂದ ಎರಡು ಹಲ್ಲುಗಳು ಉದುರಿದವು.

* * * *

ಮೂರು ದಿನಗಳ ನಂತರ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿನ ಸುದ್ದಿ.

“ ಕುಂಟೇಮಾರ್ಸ್ ಹಳ್ಳಿಯ ಆದರ್ಶ ದೇಶಕ್ಕೆ ಒಂದು ಹೆಮ್ಮೆ. ಉಳ್ಳಾಕಡ್ಡಿ ವಂಶದವರಾದ ಶ್ರೀ ಪ್ರದೀಪಕುಮಾರರು ತಾವು ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಎರಡು ಚಿನ್ನದ ಹಲ್ಲುಗಳನ್ನೇ ದಾನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ....

ಅಜ್ಜಿ ಉನಾಚೆ

ಕತ್ತಲ್ ಕಾಲಿಟ್ಟೇಯ

ಹುಷಾರಿ ಹಾವು ಜೇಳು

ಸಂಜೆಗೆ ಎಲ್ಲಿದ್ದೂ ಮನೆ ಸೇರಿಡು ಮಗ !

ಒಬ್ಬರತ್ತೂನೂ

ಜಗಳಕ್ಕೋಗ್ಬೇಡ

ಒದ್ದ ರೊದಿಸ್ಕೊ-ಬೇಕಾದ್ರಿನ್ನೊಂದ್ ಕಪಾಳ ತೋರ್ಸುF.

ಈಜಾಡಾಕೋಗಿ

ತಂಗ್ ಮೇಲಾದೀಯ

ಸಾಕು ಸಲೀಸಾಗಿ ಭೂಮಿಮೇಲೆ ನಡೀಮಗ.

ಈಜಾಡಾಕ್ ನೀನೇನ್ ಮಿನೆ?

ಈರ್ ಬಸ್ವಾ ಆದ್ರೆ

ನಾವ್ ಯಾವ ಕೆರೆ ಬಾವಿ ಹುಡುಕ್ತಾ ಹೋಗಾನ?

—ಬಿಜಾಯ್

ಡಾ|| ಪೌಲ್

“ಗೃಹ ಪ್ರವೇಷ”

ಡಾ|| ಪೌಲ್ ರವರು ಆಗರ್ಭ ಶ್ರೀಮಂತರೇ ಆಗಬೇಕಿತ್ತು. ಆದರೆ ದಗಲಬಾಜಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಶ್ರೀಮಂತರೇ ಆಗಿದ್ದರು. “ಬರೀ ಹಣವಿದ್ದರೇ ಶ್ರೀಮಂತರು ಎಂದೆನ್ನಬೇಕೆನ್ನುವ ಕಾಲ ಹೋಯಿತು” ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ ಡಾ|| ಪೌಲ್.

“ಅದು ಹೇಗೆ?”-ಎಂದು ಮೇರಿ ವೆಂಕ್ಚಮ್ಮನವರು ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದ್ದರು.

“ಈಗ ನೋಡಿ ಎಂಕ್ವಮ್ಮ-ನಮ್ಮ ಚಾರ್ಲ್ಸ್ ಸಾರಾಣ್ಯಯಿಂಗಾರ್ ಇಲ್ವೆ?- ಅವರು ನೋಡಿಧ (ದೊ)ಡ್ಡ ಗುಣದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಂತರು. ಅದೇ ನಮ್ಮ ರೆವರೆಂಡ್ ಉತ್ತಂಗಿ ಅವರು ಸರ್ವಜ್ಞರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಂತರು....ಮತ್ತೆ ನಮ್ಮ ಪುಡಾರಿ ಸಾಲಿ ಪರಮಸುಂದರಂ ಇಲ್ವೆ? ಅವರು ಬುರುಡೆ ಹೊಡೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಂತರು-ಹೇಗೆ ಈ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆಗೆ ಇಂಥುದೇ ಆಗಬೇಕೆಂದೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಯಾವುದು ಯಾರಲ್ಲಿ ವಿಫಲವಾಗಿರುತ್ತೋ ಅವರು ಅದರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಂತರು”

—ಎಂದು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಮಾಡಿದಾಗ ಚರ್ಚಿನ ಗೋಪುರದ ಗಂಟೆ ಬಾರಿಸ ತೊಡಗಿತ್ತು. ಇಗರ್ಜಿಯ ಮುಂದೆ ನಿಂತ ಜೋಲಾಮಾಲೆಯ ತಿರುಪೆಯವಳು ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿ ಎರಡೂ ಕೈಗಳಿಂದ ಕೆದರಿದ ಧೂಳುಮಯ ತಲೆಯನ್ನು ಒಂದೇ ಸಮ ಕೆರೆದುಕೊಂಡಳು. ಇದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ ಡಾ|| ಪೌಲ್ ರವರು.

“ಅಲ್ಲಿ ನೋಡಿ ಮೇರಿ ವೆಂಕ್ಚಮ್ಮನವರೆ-ಆ ಬಡವಿ ಬಡತನದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಂತಳು, ಮತ್ತೆ ಈ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆಗೆ ಇನ್ನೂ ಪಕ್ಕಾ ಉದಾಹರಣೆ ಬೇಕೆಂದರೆ ಅವಳು ತಲೆಯಲ್ಲಿನ ಹೇಸಿನಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಶ್ರೀಮಂತಳು....”

—ಎಂದು ತಮ್ಮ ಶಹಣೆತನದ ಮಾತಿಗೆ ತಾವೇ ನಕ್ಕು ಹೊಟ್ಟೆ ಕುಲುಕಿಸಿ ಕೊಂಡರು.

“ಡಾಕ್ಟರೇ ತಮ್ಮ ಮನೆ ಎಲ್ಲಿ?”-ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದರು ಶ್ರೀಮಂತ ಮೇರಿ ವೆಂಕ್ಚಮ್ಮನವರು, ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ಚರ್ಚಿನ ಹೊರಗಡೆ ಬಂದು ತಮ್ಮ ಕಾರಿನ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆಯುತ್ತ,

“ಮನೆ! ಮನೆ ಮನೆ ಎಲ್ಲೆಡೆ ಮನೆ ಸತ್ತಮ್ಯಾಲೆ ಸುಡುಗಾಡೆ ಮನೆ” — ಎಂದು ಏಕನಾದದ ತಾನಕ್ಕೆ ಶೃತಿಗೂಡಿಸಿ ಹಾಡುತ್ತ ನಡೆದಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ಏಕನಾದೇಶ್ವರ.

ಕಾವಿಬಟ್ಟೆಯು ಆ ಶಿವಯೋಗಿ ನಿಜವನ್ನೇ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿದ
ಡಾ|| ಪೌಲ್ ರವರು.

“ ಕೇಳಿದಿರಾ ಆ ಏಕನಾದೇಶ್ವರನ ಹಾಡು .. ಜೇಸಸ್ ನಂಥ ಒಳ್ಳೇ ದೇವರನ್ನೇ
ತಿಲುಬಿಗೇರಿಸಿ ಸುಡುಗಾಡಮನೆಗೆ ಕಳಿಸಿದರು ಜ್ಯೂಸ್ಸು ...ನೋಡಿ ನನಗೆ ಹದಿನೈದು
ದಿನಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಕನ್ ಫೇರ್ಷ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೇ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನೆಮ್ಮದಿ ...‘Poor Soul’
ಬಹಳ ತೊಂದ್ರೆ ಕೊಡತ್ತೆ....”

—ಎಂದು ಮೇರಿ ವೆಂಕ್ಟಮ್ಮನವರು ತಮ್ಮ ಸ್ಥೂಲಕಾಯವನ್ನು ಕಾರಿನಲ್ಲಿ
ತೂರಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆ, ಮಾತಾಡಿದ್ದರು.

ಏನು ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದರು ಡಾ|| ಪೌಲ್-ಷರಾಯಿ-ಕೋಟು-ವೇಸ್ಟ್ ಕೋಟು
ಹ್ಯಾಟಿನ ಒಳಗೆ ಕಾಲುಚೀಲದಲ್ಲಿ ತಡಕಾಡಿ ನೋಡಿದರು....“ ಅಯ್ಯೋ.... ”
ಎಂದರು.

“ ಏನು ಪರ್ಸ್ ಕಳೆದುಹೋಯ್ತೆ ? ”-ವಿಚಾರಿಸಿದರು ಮೇರಿ ಅವರು.

“ ನನ್ನ ಮರವಿಗೆ ನನ್ನಲ್ಲಿಯೇ ಮದ್ದಿಲ್ಲ ನೋಡಿ ಮೇರಿಯಮ್ಮ....ಆ
ಶ್ರೀಮಂತ ಹೇನುವಂತಿಗೆ-ಈ ವಕ್ರದಂತಿ ಏಕನಾದೇಶ್ವರರಿಗೆ ದಾನಮಾಡಲು
ತೆಗೆದಿಟ್ಟ ಚಿಲೈ ರೂಪಾಯಿ ಮೇಜಿನ ಮೇಲೆ ಉಳಿಯಿತು....”

—ಎಂದು ಸಂಡೆ ಆದ ಈ ಪವಿತ್ರ ದಿನದಂದು ಚರ್ಚಿನ ಮುಂದೆ ನಿಂತ
ಭಿಕ್ಷುಕರಿಗೆ ಭಿಕ್ಷೆ ಹಾಕದಿದ್ದರೆ ಸಮಾಧಾನವೇ ಇಲ್ಲ ಎಂಬಂತೆ ಪೇಚಾಡಿದರು
ಡಾ|| ಪೌಲ್.

“ ಆಲ್ ಮೈಟಿ ಮುಟ್ಟಿದರೆ ಕುಷ್ಟರೋಗ ವಾಸಿಯಾಗುತ್ತಂತೆ-ಆತನ ಧ್ಯಾನ
ಮಾಡಿ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಈ ಭಿಕ್ಷುಕರಿಗೆ ಹಾಕಲು ಹಣ ಮರೆತುಬಂದದ್ದು ಎಂತಹ
ಅನ್ಯಾಯ ಮೇರಿ ಅವರೇ ”

—ಎಂದು ಘೋರ ಅಪರಾಧ ಮಾಡಿ ಮುಂದಿನ Confession ದಿನದಂದು
ಈ ವಿಚಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ಮುಖ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಪಾದ್ರಿಯ ಮುಂದೆ-ಏಸುವಿನ
ಮುಂದೆ-ಮಂಡಿಯೂರಿ ಅಂತರಂಗದ ಅಪರಾಧವನ್ನು ತೋಡಿಕೊಳ್ಳಲಿ, ಎಂದು
ಕರುಳಲ್ಲಿ ಕೊಳ್ಳಿ ಅಡಿಸಿದ ವೈಧೆ ತುಂಬಿದ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರು.

ಶ್ರೀಮಂತ ಮೇರಿ ತಮ್ಮ ಕೈಚೀಲದಿಂದ ರೂಪಾಯಿ ತೆಗೆದರು.

“ ಇದನ್ನು ಕೊಳ್ಳಿ ನೀವು ತರ್ದೆ ಇದ್ರೆ ಏನಾಯ್ತು ಇದನ್ನೆ ಕೊಡಿ....ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ
ಹಿಂದಿರುಗಿಸುವಿರಂತೆ....”

“ ಬೇಡ ಬೇಡ ”-ಎನ್ನುತ್ತಲೇ ಅವರ ಬಲಗೈಯ್ಯ ಬಿಡಿ ಬಿಡಿಯ ಏಡು ಒಂದು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಪಡೆದಿತ್ತು.

“ Thank you Madam-May God bless you ” ಇಲ್ಲದ ನೀರನ್ನು ಕಣ್ಣಿಂದ ಒರೆಸುವಂತೆ ನಟಿಸಿದರು.

“ ಅಬ್ಬ ಈಗ ಆತ್ಮ ನೆಮ್ಮದಿಗೆ ಬಂತು ”-ಎಂದು ಆಳವಾಗಿ ಆ ಭಿಕ್ಷುಕರನ್ನು ನೋಡಿದರು. “ ಮುಂದಿನ ಭಾನುವಾರ ಭಿಟ್ಟಿ ಆಗುವಾ ” ಎಂದು ಮೇರಿ ವೆಂಕ್ಚಮ್ಮ ನವರು ಹೊರಡುವ ಸೂಚನೆ ಮಾಡಿದರು.

“ ಅರರೆ-ಓ ಜೇಸಸ್-ಅಲ್ಲಾ ನೀವು ಕೇಳಿದ್ದರಿ ನಮ್ಮ ಮನೆ ಎಲ್ಲಿ ಎಂದು-ನಾನು ಈ ಏಕನಾದೇಶ್ವರನ ಹಾಡನ್ನೇ ಸೂಚಿಸಿ ನಗೆಯಾಡಿದ್ದೆ-ನನ್ನ ಮನೆ ಬೆನ್ ಸನ್ ಟೌನಿನಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮಹಡಿ ಮನೆ ಇದೇ ನೋಡಿ ಅದರ ಪಕ್ಕದ ದೊಡ್ಡ ಕಾಂಪೌಂಡಿನ ಒಂದೇ ಮಹಡಿ ಮನೆ-ofcourse ನಮ್ಮ ದವಾಖಾನೆ ನೋಡೇ ಇದ್ದೀರಲ್ಲ.... ಬನ್ನಿ ಒಮ್ಮೆ! ...”

“ ಖಂಡಿತ ...ಬರಲ್ಲ ನಮಸ್ಕಾರ ”

—ಹೊರಟೆತ್ತು ಮೇರಿಯಮ್ಮನ ಕಾರು. ಹಿಂದೆಯೇ ನಿಂತ ಶ್ರೀಮಂತ ಹೇನುವಂತಿ-ಶ್ರೀಮಂತ ಸುಡುಗಾಡೇಶ್ವರ ದೈನ್ಯದಿಂದ ಕೈಯೊಡ್ಡಿದರು.

ಒಳಜೇಬಿನಿಂದ ದೊಡ್ಡ ಪರ್ಸ್ ತೆಗೆದರು. ಮೊದಲೇ ಇದ್ದ ನೋಟುಗಳೊಡನೆ ಈ ಮೇರಿಯಮ್ಮ ಕೊಟ್ಟ ನೋಟನ್ನೂ ಜೋಡಿಸಿದರು. ಅದರ ಚಿಲೈ ಜೇಬಿನಿಂದ ಹೊಸಾ ಹೊಸದಾದ ಎರಡು ಇಡೀ ಎರಡು ನಯೇಪೈಸೆ ಆರಿಸಿ ತೆಗೆದರು.

“ ಕೊಳ್ಳವ್ವ-ತೊಗೊಮ್ಮ ”-ಎಂದು ಆ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಹಂಚಿ ತೃಪ್ತಿಯಿಂದ ಚರ್ಚಿನ ಗೋಪುರ ನೋಡಿ-ಹೊರಡಲು ತಿರುಗಿದರು.

—ಆದರೆ! ಹಿಂದೆಯೇ ನಿಂತಿದ್ದ ಸೂರಪ್ಪ. ಡಾ|| ಪೌಲ್ ರವರು ನೇರಿ ಕೊಂಡಿದ್ದ ಮನೆ ಮಾಲೀಕ.

“ ನಮಸ್ಕಾರ ”

“ Yes—”

“ ನಿಮ್ಮನ್ನೆ ಹುಡುಕಿ ಬಂದೆ ”

“ Why ”

“ ಯಾಕೇಂದ್ರೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೆ? ”

“ What ”

“ ಏನೂಂತಿರಲ್ಲಾ....ಮನೆ ಬಾಡಿಗೆ ”

“ What ”

“ ವಾಟ್ ಏನು ಬಂತು ಸ್ವಾಮೀ ಮನೆ ಬಾಡಿಗೆ ”

“ ನಿಮಗೆ ಮ್ಯಾನರ್ಸ್ ಇಲ್ಲವೇನಿ ”

“ ಇದೆ ”

“ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ರಶೀತಿ ಬರೆಯಲು ಆತುರಪಡ್ತಿದ್ರಾ....ಹೋಗಿ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಿ....ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಬರೋದ್ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣ ಹೋಗತ್ತೇನಿ ಯಾರದ್ರಿ ಮನೆ? ”

“ ನಂದು-ನೀವಿರೋದು-ಎಂಟುತಿಂಗಳಿಂದ ಠಕಾಯಿಸ್ತಾ ಇದ್ದೀರಲ್ಲಾ ಆ ಮನೆದು ”

“ ಷಟಅಪ್... ಮನೆ ಮಾಲೀಕರು ಕೇಳ್ಳಿ ”-ಎಂದು ಸರಸರನೆ ಹೊರಟೇ ಹೋದರು.

—ನಿಜ ಸೂರಪ್ಪನ ಜೋಡುಗಳೆಲ್ಲ ಸವೆದುಹೋಗಿದ್ದವು ಡಾ|| ಪೌಲ್ ರವರ ಮನೆಗೆ ತಿರುಗಿ ತಿರುಗಿ.

ಈ ಮಹಡಿಯ ಮನೆ ಮಾಲೀಕರು ಬಾಡಿಗೆಗೆ ಕೊಟ್ಟು-ಹೌದು ಕೊಡುವಾಗ ಬಾಡಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆಂದೇ ಭ್ರಮಿಸಿದ್ದರು. ಸೂರಪ್ಪನವರು ಮನೆ ಮಾಲೀಕರ ಗಂಡ ನಿಜ. ಮನೆ ಹೆಂಡ್ತಿ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿತ್ತು. ಸೂರಪ್ಪನವರು ಹಳೇಕಾಲದವರು ಇಬ್ಬರು ಹೆಂಡಿರು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರ ಹೆಸರಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ನಾಲ್ಕು ಮನೆಗಳೂ ಸ್ವಯಂ ತಮ್ಮ ಹೆಸರಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಮೂರೇ ಬಂಗಲೆಗಳು ಹನ್ನೆರಡು ಅಂಗಡಿ ಸಾಲು ಇದ್ದವು.

“ ಸೂರಪ್ಪನವರೇ ಡಾ|| ಪೌಲ್ ರವರಿಗೆ ಮನೆ ಹೇಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರಿ ”-ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ.

“ ಕೊಟ್ಟವನು ಕೋಡಂಗಿ-ಬಂದು ಸೇರೊಂಡವನು ಈರಬದ್ರ ” ಅಂತಾರೆ ಸೂರಪ್ಪ.

ಅದು ಆದದ್ದು ಹೀಗೆ. ಆಗ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರ್ ಕಪಿನೀಪತಿಯವರು ಬದುಕಿದ್ದ ಕಾಲ. ಅವರ ಕಾರಿನಲ್ಲೇ ಸೂರಪ್ಪನವರ ಮನೆಗೆ ಬಂದದ್ದು. ಬಂದವರು “ ಬೇನ್ ಸನ್ ಟೌನಿನ ಮನೆ ನೋಡಬೇಕು ಕೊಂಚ ಬೀಗದ ಕೈ ಕೊಡಿ ” ಎಂದು ಕೇಳಿದರು.

“ ತಾವು ಯಾರು? ” ಅಂದರು ಸೂರಪ್ಪ.

“ಕನ್‌ಟ್ರಾಕ್ಟರ್ ಕಪಿನೀ ಇವರಿಗೆ ನಾನ್ಯಾರು ಅಂಜೋದನ್ನು ತಿಳಿಸಿ”
ಎಂದು ಶ್ರೀಮಂತನಗು ನಕ್ಕಿದ್ದರು

“ಶ್ರೀಮಾನ್ ಡಾ|| ಪೌಲ್ ಅಂತ ಹೇಳಿ ದೊಡ್ಡ ಇಂಜಿನಿಯರು ಸ್ಥಿತಿ ಅಂಡ್
ಪೌಂಡ್ರಿ ಎಕ್ಸ್‌ಪರ್ಟ್-ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಚಿಕ್ಕ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಸಹಾಯದ ಸ್ಕೀಮಿನಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ
ಕಟ್ಟಡ ಕಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ-ನಾನೇ ಕನ್‌ಟ್ರಾಕ್ಟರು”

“I See ಇಗೋ ಬೀಗದ ಕೈ”-ಎಂದು ಅಂದುಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಬೀಗದ ಕೈ.

“ಮನೆ ಹೇಗಿದೆಯೋ ನಮಗೆ ಸರಿಹೋಗುತ್ತದೋ ಇಲ್ಲವೋ ನೋಡೋಣ”
ವೆಂದು ಸೇರಿಕೊಂಡ ಹಾವು ಹುತ್ತವನ್ನೇ ಬಿಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ.

ಕಪಿನಿ ಕನ್‌ಟ್ರಾಕ್ಟರು ಸತ್ತಿದ್ದರು. ಸೂರಪ್ಪನಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಿ ಕೂಡ ಇರಲಿಲ್ಲ.
ರೆಂಟ್ ಕಂಟ್ರೋಲರಿಗೆ ಹೇಳಿರಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ಹೇಳಿದರೆ “ಆಗ ಯ್ಯಾಕೆ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ?”
ಅಂತ ತಕರಾರು ಹಾಕುವರು. ಹೇಳದಿದ್ದರೆ ಈ ಡಾ|| ಪೌಲ್ ರೆಂಟೇ ಕೂಡದೆ
ತಂಟೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಸೂರಪ್ಪನವರ ವಸೂಲಿ ಆಳುಗಳು ಬಾಡಿಗೆ ವಸೂಲಿಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಪ್ರಸಿದ್ಧರು.
ಆದರೆ ಈ ಡಾ|| ಪೌಲ್‌ರವರ ಮುಂದೆ ಅವರ ಆಟ ಏನೂ ನಡೆಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಕಡೆಗೊಮ್ಮೆ ಧೈರ್ಯ ಮಾಡಿ ಸೂರಪ್ಪ ಡಾ|| ಪೌಲ್‌ರವರ ಘನ ವೆರಾಂಡಾ
ದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಕೂತರು

“Who are you” ಅಂದರು

“ನಾನು ಈ ಮನೆ ಮಾಲೀಕ”

“ಹೌದೆ!”

“ಹೌದು”

“ಹಾಗಾದರೆ ಸಬರಿಜಿಸ್ಟ್ರರರ ದರಖಾಸ್ತು ಸುಳ್ಳು ಎಂದು ದಾವ ಹೂಡಲೆ?”

“ಹಾಂಗಂದ್ರೆ!!”

“ಹಾಗಂದ್ರೆ-ಈಮನೆ ಶ್ರೀಮತಿ ಚಿನ್ನಮ್ಮ ಎಂಬುವರದೊಂತ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಿನಲ್ಲಿ
ನಮೂದಾಗಿದೆ ಸರ್ಕಾರಿ ದಾಖಲೆ ಇದೆ ಅದಕ್ಕೆ”

“ನಾನು ಆಕೆಯ ಯಜಮಾನ್ಯ”

“ನನಗೇನು ಗೊತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಮದುವೆಗೆ ನಾನು ಬಂದಿದ್ದೆ?....”

—ಸೂರಪ್ಪ ಸೂರು ನೋಡಿದ.

“ ನನಗೆ ಹೊತ್ತಾಯ್ತು ದವಾಖಾನೆಯಲ್ಲಿನ ಪೇಷಂಟುಗಳು ನಾನು ಹೋಗೋಕೆ ಮುಂಚಿನೇ ಹೆಣಾ ಆದಾವು....I have no time to waste’

—ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಲ್ಲದೆ,

“ ಇನ್ನೂ ಇಲ್ಲೇ ಹೀಗೇ ತೊಂದ್ರೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಟ್ರಿಸ್ ಪಾಸ್ ಅಂತ ಅತಿಕ್ರಮ ಪ್ರವೇಶದ ಮೊಕದ್ದಮೆಗೆ ಕಟ ಕಟಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ನಿಲ್ಲಬೇಕು ಅನ್ನೋದನ್ನ ಮರೆಯಬೇಡಿ”

—ಎಂದಾಗ ಹಲ್ಲು ಕಡಿದು ಹೊರಗೆ ಹೋಗಿದ್ದರು ತಮ್ಮ ಹೆಂಡ್ತಿ ಹೆಸರಲ್ಲಿದ್ದ ಮನೆಯ ವೆರಾಂಡಾದಿಂದ.

ಇಂಥವೇ ವ್ಯವಹಾರ ಡಾ|| ಪೌಲ್ ರವರದು. ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟವರದೇ ತಪ್ಪು ಅಂತ ಅನ್ನೋ ವಿಚಿತ್ರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಎಳೆಸಿಬಿಡುವರು.

ಸೂರಪ್ಪನವರು ‘ ಮನೆಯನ್ನು ಹೇಳದೇ ಕೇಳದೇ ಸೇರಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ’ ಎಂದು ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಎಳೆದರು

ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳೂ ಒಂದೊಂದು ನೆಪದಿಂದ ಮೊಕದ್ದಮೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಒಮ್ಮೆ ಡಾ|| ಪೌಲ್ ರವರೇ ಸ್ವಯಂ ಖಾಯಿಲೆ ಇದ್ದಾರೆಂದು ತಿಂಗಳು ಮುಂದೆ ಹೋಯಿತು. ಸಾಕ್ಷಿಗೆ ಅಮಲ್ ಜಾರಿ ಆಗಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಮತ್ತೊಂದು ತಿಂಗಳು. ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಮಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟರೇ ಮುಂದಕ್ಕೆ ತಳ್ಳಿದರು-ಕೋರ್ಟಿರಜ-ಒಂದೇ ಎರಡೇ ಇನ್ನು ಮುಂದುವರಿದಿದೆ ಸಿವಿಲ್ ಕೇಸು.

ಹಾಯಾಗಿ ಕರೀಮರದ ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿ ಪೈಪು ಕಚ್ಚಿ ಪೇಪರು ಹಿಡಿಯುತ್ತಿದ್ದಂತೇ ಪೊಸ್ಟ್‌ಮ್ಯಾನ್ ಬಂದಿದ್ದ.

ಇಂದಿರಾ ಕ್ರಿಸ್ಚಫರ್ ಅವಳಿಂದ ಕಾಗದ-ರೇಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್ ಕಾಗದ ಬಂದಿತ್ತು.

ಇದೇನು ಪ್ರೇಮಪತ್ರ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್ ಮೂಲಕ ಬಂದಿರಬಹುದೇ? ಎಂದು ಶಂಕಿಸಿದ ಡಾ|| ಪೌಲ್ ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಯೋಚಿಸಿದರು-“ ಇದು ರಾಂಗ್ ಅಡ್ರೆಸ್-ನಾನಲ್ಲ ಈ ಪೌಲ್-ಬಂದ ದಾರಿಗೆ ಸುಂಕವಿಲ್ಲದೆ ಕಾಗದ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗಲಿ” ಎಂದು ಆ ಕಾಗದ ಮುಟ್ಟದೆ ವಾಪಸ್ಸು ಅಟ್ಟಿದರು.

ಯಾರು ಈ ಇಂದಿರಾ ಕ್ರಿಸ್ಚಫರ್? ವಾಚಕರೇ ಮುಂದಿನ ತಿಂಗಳು ಕೊರವಂಜಿಗಾಗಿ ಕಾದರೆ ಉತ್ತರ ಸಿಕ್ಕೇತು.

“ ಬೈ ಡಾ|| ಪೌಲ್”

—ದಾಶರಥಿ ದೀಕ್ಷಿತ್.

“ ಸ್ವರ್ಗದ್ಗುಜಿ ”

“ ಸ್ವರ್ಗದ್ಗುಜಿ ” ಹೆಸರ್ ನೋಡೇ ಇದೇನು ವಿಚಿತ್ರ ಅಂತ ಅನ್ನಿಸುತ್ತೆ ಅಲ್ಲೆ. ಸಶರೀರವಾಗಿ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಿ—ಅದರೆ ತ್ರಿಶಂಕುವಿನಷ್ಟು ಬುದ್ಧಿ ಗೆಟ್ಟಿಲ್ಲ! ಆಗ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತೆ ಅದರ ಕಿಮ್ಮತ್ತು.

ಆ ಗುಜ್ಜರೀಲಿ ರಾಮನ ಪಾದುಕೇನೆ ಮೊದಲು ಕಾಣುತ್ತೆ. ಭರತ ಹಾಕೊಂಡು ಸವೆಸೀ ಸವೆಸೀ ಸವೆಸೀ ಎರಡು ಸಲ ಬಾಟಾದೋರ್ವಡೆಯಿಂದ ಅಟ್ಟೀ ಹೊಡೆಸೀ ಈಗ ಅದರಲ್ಲಿರೋದು ಬರೀ ಮೊಳೆಗಳೇ! ಇಂಥ ಪಾದುಕೆ ನಾವು ಪೂಜೆ ಮಾಡೋದಕ್ಕಿಂತ, ಅದೆ ಪಾದುಕೆ ಕೈಗೆ ತೊಗೊಂಡು ರವರಪಾ ಅಂತ ಜೈನಾ ದೋರಿಗೆ ಬಾರಿಸಿದರೆ ಎಷ್ಟು ಸೊಗಸು. ಗಂಗಾ ನದೀಲಿ ಮುಳುಗಿದ್ದಷ್ಟು ಪುಣ್ಯ ಬರುತ್ತೆ! ಅಲ್ಲೆ!

ಪುಷ್ಪಕ ವಿಮಾನ ಇತ್ತು. ರೆಕ್ಕೆಪುಕ್ಕವೆಲ್ಲಾ ತರಿದಿತ್ತು. ಗಿರಲು ಹಿಡಕೊಂಡು ಹೋಗಿತ್ತು. B. O. A C, T. W. A ಅಥವಾ I A C ಅವರ್ದಡೆ ಯಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಓವರ್ ಹಾಲ್ ಮಾಡಿಸಿ ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆ ತಂದು, ಪೆಟ್ರೋಲ್ ಇಲ್ಲೆ ಮಂತ್ರ ಹಾಕ್ತಾ, ಹೆಲಿಕಾಪ್ಪರ್ ಹಾಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸ್ತಾ ಬಾರ್ಡರ್ ನಲ್ಲಿರೋ ಚಂಗ್ ಮುಂಗರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಚಿಂದಿ ಮಾಡಬಹುದಲ್ಲವೇ! ರಷ್ಯದ ಮಿಗ್ಗೆಕೆ. M. I. G.

ಸಾಲಾಗಿ ಶಂಖಗಳಿದ್ದವು. ಕೃಷ್ಣನ ಪಾಂಚಜನ್ಯ, ಅರ್ಜುನನ ದೇವದತ್ತ, ಭೀಮಣ್ಣನ ಪೌಂಡ್ರ, ಯುಧಿಷ್ಠಿರನ ಅನಂತ ವಿಜಯವೆಂಬ ಶಂಖ ಇವೆಲ್ಲಾ ಪೆಚ್ಚಾಗಿ ಕುಳಿತಿವೆ ಎಕೆಂದರೆ ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರ ಯುದ್ಧ ಮುಗಿದ್ಹೋಗಿದೆ. ಉದಿದರೆ ಅಸಸ್ವರ ಒರಬಹುದು—ಇಲ್ಲ ಅಸ್ಪರೆಯರೇ ಬರಬಹುದು! ಇವುಗಳನ್ನೇನಾದರೂ ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆ ತಂದು ನೇಫಾದಲ್ಲಾದಿದ್ರೆ ಚೀನೀ ಪಿಳ್ಳೆಗಳು ಶಂಖ ಹೊಡ್ಡೋತಾರ್ಯೇ —ನೋಡೋಣ್ವೇ, ಅಂತ ಅನ್ನಿಸುತ್ತಲ್ಲೇ!

ಶ್ಯಮಂತಕಮಣಿ ಕಳೆ ಗುಂದಿತ್ತು. ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಆರೋಗ್ಯವಾ ಗಿತ್ತು! ಪ್ರಸೇನನ ಹತ್ತಿರ ಇದ್ದಾಗ ದಿನಕ್ಕೆ 100 ಮಣ ಬಂಗಾರ ಹೆರುತ್ತಿತ್ತು! ಈಗ ಒಂದು ಮಣ ಬಂಗಾರ ದಿನಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟೆ ಸಾಲ್ತೆ. ನೆಹ್ರೂಜೀನ ಎಷ್ಟು ಸಲ ಬೇಕಾದ್ರೂ ಬಂಗಾರದಲ್ಲಿ ತೂಗಬಹುದು. ಈಗಿರುವ Gold Board ನೇ ಕರಗಿಸಿ ಉಪಯೋಗಿಸಬಹುದಲ್ಲವೇ. ಶ್ಯಮಂತಕ ಮಣಿ ಕಟ್ಟೊಂಡು ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆ

ಬಂದರೆ—ಕರಡಿಗಳ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದು, ಕರಡಿ ಮಗಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗ್ಬೇಕು ಅನ್ನೋ ಶಂಕೇನೇ ಬೇಡ. ಹಾಗೂ ಅಕಸ್ಮತ್ ಕರಡಿ ಹಿಂದೇ ಬಂದ್ರೆ—ಜೈನಾ ದ್ರೇಗನ್ ಮೇಲೇ ಅಟ್ಟಬಹುದಲ್ಲವೇ!

ಇದೆಲ್ಲದಕ್ಕಿಂತ ನನಗೆ ಅಚ್ಚು ಮೆಚ್ಚಿದುದೊಂದ್ರೆ ಅಕ್ಷಯ ಪಾತ್ರೆ. ಇದೊಂದು ತಂದ್ರೆ ಸಾಕು, ನಮ್ಮ ಸೈನಿಕರಿಗೆ ಹೊರ ದೇಶದ ಹಾಲಿನ ಪುಡಿಯೂ ಬೇಡ, ಪರದೇಶದ ಗೋಧಿಯೂ ಬೇಡ, ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿ ಭೂರಿ ಭೋಜನ ಮಾಡಿಸ್ಬೋದು!

ಭೀಮನ ಗದೆ, ಅಂಜನೇಯನ ಗದೆ, ಇಂದ್ರನ ವಜ್ರಾಯುಧ, ವಿಷ್ಣುವಿನ ಚಕ್ರ, ಶಿವಧನುಸ್ಸು, ಪಾಶುಪತಾಸ್ತ್ರ, ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗವಾಗದಿದ್ದ, ಬಿಲ್ಲು, ಬಾಣ, ಭಲ್ಲೆ, ಈಟಿ, ಅರ್ಜುನನ ಗಾಂಧೀವ ಇವುಗಳು ಒಂದರ ಮುಖ ಇನ್ನೊಂದು ನೋಡ್ತಾ, ಗತಕಾಲದ ವೈಭವಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದುದರ ಜೊತೆಗೆ, ಶಿವಾಜಿ ಹುಲಿಯುಗುರು ಓಬವ್ವನ ವನಕ್ಕೆ ಹೈದರ್ ಹುಲಿ ಕತ್ತಿ ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಸ್ಥಾನ ವಿತ್ತು ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸರಿಪಡಿಸಿ, ಸ್ವರ್ಗದಿಂದ ಲಪಟಾಯಿಸಿ ನಮ್ಮ ವೀರಯೋಧರು ಉಪಯೋಗಿಸಬಾರದೇಕೆ.

ಕಾಮಧೇನು ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷವನ್ನು ತಿನ್ನು ತ್ತಾ ಕುಳಿತಿತ್ತು! ಅದನ್ನು ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆ ಅಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದರೆ, ಯಾವ ಅಸ್ತ್ರ, ವಸ್ತ್ರ ಬೇಕಾದರೂ ನಮ್ಮ ಸೈನಿಕರಿಗೆ ಹೇರಳವಾಗಿ ಕೊಡಿಸಿ, 'ಜೊಯಿನಾ' ದವರನ್ನು ಹವ್ವಳ ಪುಡಿ ಮಾಡಿದ್ದಾಗೆ ಮಾಡಬಹುದಲ್ಲವೇ.

ತ್ರೇತಾಯುಗ, ದ್ವಾಪರ ಯುಗ, ಕೃತಯುಗದ ಎಲ್ಲಾ ಚಿನ್ನದ ನಾಣ್ಯಗಳೂ, ಗುಜರಿ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಕುಬೇರನ ಖಜಾನೇಲಿತ್ತು. ಈಗ ಅದು ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಚಲಾವಣೆಲಿ ಇಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಅದು ಖೂಟ್ಟು! ಇಲ್ಲಿಗೆ ತಂದು ಡಿಫೆನ್ಸ್ ಫಂಡ್ ಗೆ ಕೊಡಬಹುದಲ್ಲವೇ.

ಇದೆಲ್ಲಾ ಸರಿ, ಒಂದೇ ಒಂದು ವಿಷಯ ನೋಡಿ. ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗಾದ್ರೂ ಶಾಪ ಕೊಟ್ಟಿ ಅವರು ನರಕಕ್ಕೆ ಹೋಗ್ಬೇಕು, ಸ್ವರ್ಗದ ಗುಜರಿಗೆ ಹೋಗುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹಾಲಿ ವಾಸ ಇರೋರು ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಗುಜರಿ ಸಾವೂ ನನ್ನೆಲ್ಲಾ ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆ ತರಬೇಕಾದ್ರೂ ಅವರಿಗೂ ಯಾರಾದ್ರೂ ಸ್ವರ್ಗ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಶಾಪ ಹಾಕ್ಬೇಕು—ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋಗು ಅಂತ! ಇಲ್ಲಿಗೆ ಯಾರೂ ಬರೋದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟ ಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ರಂಭಿ, ಉರ್ವಶಿ, ಮೇನಕೆ ಇಂತಹ ಅಪ್ಸರೆಯ ರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬರ್ತಾರ್ಯೇ!

“ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ಮಾರ್ಗ ಇದೆ,” ಅಂತ ದಂಡಕಾರಣ್ಯದ ಋಷಿ ನನ್ನ ಮುಂದೆ ಬಾಯ್ ಬಡ್ಕೊಂಡ್ ಬೊಗುಳ್ಳ :—“ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನಿಂದ ಮಾತ್ರ ಸಾಧ್ಯ.” ಅಂತ !

ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ ಎಲ್ಲಿದಾನೇ ?” ಅಂತ ನಾನು ಮುನಿಪುಂಗವನ್ನ ಬೆಸಗೊಂಡಿ ದ್ದಕ್ಕೆ ಅವನೇನ್ ಹೇಳ್ವಾ ಬಡ್ಕೊ ಹೈದ ಗೊತ್ತೇ—

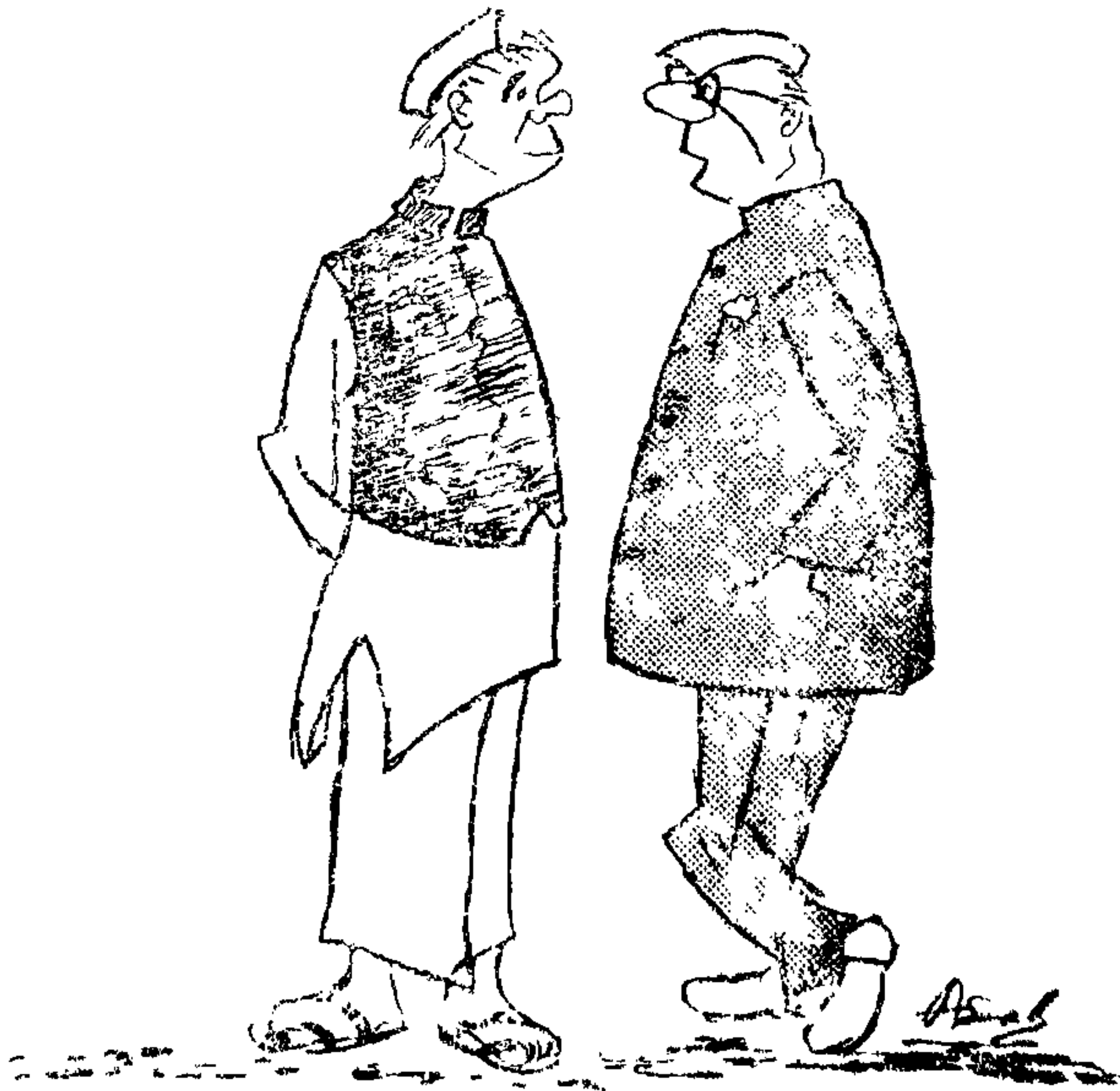
“ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನೂ ಮೇನಕೆ ಜೊತೇಲೇ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲೇ ಇದಾನೇ” ಅಂದು ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚೊಂಡ್ ಕಾಶೀ ಕಡೆ ಹೋದ !

—ಹಾ. ವೈ. ಸೂರಿ.

ಕತ್ತು ಕಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ, ಕುರಿಮರಿಯೊಂದು “ಹೋಗು ಹೋಗು” ಎಂದು ಮಕ್ಕಳ ತರಹ ಮಾತನಾಡಿತಂತೆ. ಕಟುಕ ಹೆದರಿಕೊಂಡು, ಅದನ್ನು ಕೊಲ್ಲದೆ, ಮಕ್ಕಳ ತರಹಾ ಸಾಕುತ್ತಿದ್ದನಂತೆ.

—ಮಾರ್ಕಂಡೇಯನ ಮರಿತರಹ ಇರಬೇಕು !

* * * * *

ಏನಪ್ಪ ನಮಗೆಲ್ಲ ಬಂದೂಕದ್ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಕೊಡ್ತಾರಂತಲ್ಲ, ಒಳ್ಳೆದಾಯ್ತು ಮುಂದೆ ಚುನಾವಣೆ ಟೈಮ್‌ನಲ್ಲಿ ಅನುಕೂಲವಾಗತ್ತೆ.

ಅದೇ ಪರ್ಯಾವಸಾನ

ಅಂದು ಭಾನುವಾರ ನನಗೆ ಎಲ್ಲಿಲ್ಲದ ನೆಗಡಿ. ಹಿಮಾಲಯದಲ್ಲಿ ಮಾವೋ ಕೆಚ್ಚೆಬ್ಬಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿನ ಚಳಿ ಓಡಿ ಬಂದು ನನ್ನ ಮೂಗನ್ನು ಹೊಕ್ಕಿತೋ! ಎನ್ನುವಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸ್ನೇಹಿತರಿಂದೆಲ್ಲ ತಲೆ ಮರೆಸಿಕೊಂಡು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತೆ ಪೇಪರಿನವರೆಲ್ಲ ಬಿಸಿಬಿಸಿಯಾಗಿ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರಲ್ಲ ಭಾಷಣದವರೂ ಬೊಬ್ಬರಿಯು ತಿದ್ದಾರಲ್ಲ ಆ ಬಿಸಿ ಬಿಸಿ ಬಾಬ್ಬುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಕಬಳಿಸಿದರೆ ಸಂಜೆಯೊಳಗೆ ನೆಗಡಿ ಕಾಲು ಕೇಳದಿರಲಾರದೆಂದು ಭರವಸೆಯಿಂದ ಕುಳಿತೆ.

ಇತ್ತು ನಾನು ಚೇಣಾ ಧಾಳಿಯ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಉಂಟಾದ ಬಿಸಿಯನ್ನು ಹೀರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಅತ್ತ ವರಾಂಡದಲ್ಲೂ ಅದೇ ಬಿಸಿ ವಾತಾವರಣದ ಸುದ್ದಿಯೇ! ಹಾಲಿನವಳು ಬಂದರೂ ಅವಳ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಚೇಣದವರ ಕುರಿತು ಶಾಸ. ‘ಇನ್ನು ಬಂಗಾರ ಕೊಳ್ಳುಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲವಂತಲ್ಲ’ ಎಂದು ಆಕೆ ತನ್ನ ಖೇದ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದಳು ‘ಬಂಗಾರನೆಲ್ಲ ತಗೊಂಡ್ವೊಗಿ ಆ ಕಿರಾತರ ಮುಂದೆ ಸುರಿದರೆ ತಾನೆ ಅವರು ನಮ್ಮ ಜಾಗ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಸರೀತಾರೆ ಎಂದು ಹಠ ಹಿಡಿದಿದಾರಂತಲಮ್ಮ’ ಎಂದು ತನ್ನ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದಳು. ‘ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಕ್ಕೊಳ್ಳಲಿ ಅವರು ಕೇಳಿದಷ್ಟು ಚಿನ್ನ ಮಡಗಿಬಿಟ್ಟು ತೊಲಗಿ ಅನ್ನೋದೇ ವಾಸಿ. ಹಾಗಂತ ನಾನೂ ಒಂದು ತೊಲೆ ನೆನ್ನೆ ಕೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟೆ’ ಎಂದಳು. “ನಿನಗೇನೇ ನಮ್ಮಂಥವರಿ ಗೆಲ್ಲ ನೀರು ಮಾರಿ ಚಿನ್ನದ ಗಟ್ಟಿಗಳನ್ನೇ ಮಾಡಿಸ್ಕೊಂಡಿದೀಯೆ” ಎಂದು ಜುಜ್ಜೋಣ ಎನಿಸಿತು ಆದರೆ ನನ್ನ ಗಂಟಲಿಂದ ಸ್ವರ ಹೊರಟರೆ ತಾನೆ? ಸುಮ್ಮನಿರಬೇಕಾಯಿತು ಅಲ್ಲದೆ ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಆಕೆಗೆ ನಮ್ಮವಳುಟ್ಟಿದ್ದ ಸೀರೆಯ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣು ಬಿದ್ದಿದ್ದರಿಂದ ಆಮೇಲೆಲ್ಲ ಸೀರೆಗಳದೇ ಮಾತು.

ಹತ್ತುಗಂಟೆಗೆಲ್ಲ ಮಹಿಳಾಸಮಾಜದ ಪ್ರಮೀಳೆಯರು ಹಾಜರಾದರು, ಚಿನ್ನ ಕೂಡಿಸುಕ್ಕೆ. ಈ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತ ಧಾಳಿಯಿಂದ ನಮ್ಮವಳು ಕಕ್ಕಾಬಿಕ್ಕಿಯಾದಳು, ಇಂಡ್ಯದವರು ಅಕ್ಕೋಬರಿನಲ್ಲಿ ಆದ ಹಾಗೆ, ತತ್ಕಾಲಕ್ಕೆ ಹಿಂದೆ ಸರಿದು ನಾನಿದ್ದಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಏನು ಕೊಡೋದು ಎಂದು ಪೀಡಿಸಿದಳು. ನಾನು ಪೇಪರಿಂದ ತಲೆ ಎತ್ತಲಿಲ್ಲ. “ಯಾವತ್ತಿಂದ ಕೇಳ್ತಾ ಇದ್ದೆ. ಫಕ್ಕನೆ ಯಾರಾದರೂ ಬಂದರೆ ಏನು ಕೊಡೋದೂಂತ. ಏನಾದರೂ ಕೊಟ್ಟರೆ ಸರಿ ಅಂತ ನುಣುಚುಕೋತಾ ಇದ್ದಿರಿ ; ಈವಾಗ ಬಂದಿದಾರೆ ನೋಡಿ....ಹೇಳಿ ಬೇಗ” ಎಂದು ಪೀಡಿಸತೊಡಗಿದಳು. ನಾನೇನೂ ಹೇಳುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೈ ಬೆರಳುಗಳನ್ನೆತ್ತಿ ಕತ್ತರಿ ಮಾಡಿ ತೋರಿಸಿದೆ.

“ ಹಾಗಂದರೇನು ? ”

ಕತ್ತರಿ ಕತ್ತರಿಸುವ ಹಾಗೆ ಬೆರಳು ಆಡಿಸಿದೆ.

“ ಕತ್ತರಿ ಬೇಕೆ ? ”

ಥೂ ಎಂದು ಮಂಗೆ ಮುಟ್ಟಿ ಬಳೆ ಎಂದು ಸೂಚಿಸಿದೆ.

“ ಓ ಕತ್ತರಿ ಬಳೆಯೇ ? ಬಲು ಘಾಟೆ ನೀವು ” ಎಂದು ನಕ್ಕಳಾಕೆ.

ಆಕೆ ಒಂದು ವರ್ಷದ ಹಿಂದೆ ಕತ್ತರಿ ಬಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದನ್ನು ಕಳೆದು ಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಇನ್ನೊಂದು ಮಾಡಿಸಿ ಜೋಡಿ ಭರ್ತಿ ಮಾಡಿಸುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಸಹಾನುಭೂತಿಪರ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾತ್ರವಿತ್ತು. ಅಂದರೆ ಇನ್ನೊಂದು ಮಾಡಿ ಸುವ ಯೋಚನೆಯಿರಲಿಲ್ಲ. ಆಮೇಲೆ ಹೇಗೂ ತುರ್ತು ಪರಿಸ್ಥಿತಿ. ಇದ್ದ ಒಂದನ್ನೇ ಬಂಗಾರಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಕ್ರಯವಿರುವಾಗ ದಾಟಿಸಿಬಿಡೋಣವೆಂದು ಹೋದೆ. ಅರ್ಧಬೆಲೆ ಕೂಡ ಸಿಗಲಾರದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಆಗಲೇ ಬಂದುಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಈಗ ಅದಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಂದರ್ಭ ಬಂತಲ್ಲ ಎಂದು ಸಮಾಧಾನ. ಬಂಗಾರ ಕೇಳ ಬಂದವರಿಗೆ ಕತ್ತರಿಬಳೆ ಕೊಟ್ಟು ಕೈ ತೊಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಸರಿ ಎಂದು ಅವಳಿಗೂ ಕಾಣಿಸಿರಬೇಕು.

ಅಂತೂ ಜೊತೆ ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಆ ಒಂಟಿ ಬಳೆಗೆ ಚೀಣದವರೆ ಕೈ ಸೇರುವ ಯೋಗವಿದ್ದಿರಬೇಕು-ಆ ಹಾಲಿನವಳು ಹೇಳುವ ಹಾಗೆ ! ಅದೇನಿದ್ದರೂ ಇನ್ನೊಂದು ಬಳೆ ಮಾಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನನ್ನ ಕೆಸೆಗೆ ಕತ್ತರಿ ಬೀಳುವುದು ತಪ್ಪಿತಲ್ಲ ಎಂಬ ಸಮಾಧಾನ.

ಈ ನಡುವೆ ಹೊರಗಡೆ ಹಜಾರದಲ್ಲಿ ಲಲಾನಾಮಣಿಯರ ಗುಲ್ಲೇ ಗುಲ್ಲು ಕಲಹವೇನಿಲ್ಲ. ಯಥಾಪ್ರಕಾರ ಸೀರೆಯ ಮಾತು ನಾಳೆ ಇವರೆಲ್ಲ ಕೋವಿ ಹಿಡಿಯ ಬೇಕಾದವರು. ಇವರಿಗೇಕೆ ಸೀರೆಗಳ ಚಿಂತೆ ? ಸೀರೆ ಉಟ್ಟು ರಣರಂಗದಲ್ಲಿ ಮುನ್ನುಗ್ಗುವುದೆಂದರೆ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಸಾಧ್ಯ. ಸೀರೆ ಉಟ್ಟು ಕೆಲವರು ಬಗ್ಗಿ ಕುಗ್ಗಿ, ಕೆಲವರು ಧಳುಕಿ ಬಳುಕಿ ಕೋವಿ ಹಿಡಿಯಲು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಹುಡುಗಿಯರ ಚಿತ್ರಗಳಂತೂ ನನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಪೇಪರುಗಳಲ್ಲೇ ಇದ್ದುವು. ಕಂಡರೆ ಅಯ್ಯೋ ಅನ್ನ ಬೇಕು. ಅದಕ್ಕಿಂತ ಕವಾಯತು ಮಾಡಹೊರಟ ಮಂತ್ರಿ ಎಮ್ಮೆಲೆ ಗಳ ಚಿತ್ರವೇ ವಾಸಿ. ಸೀರೆಗಳನ್ನು ಮರೆತು (ಅಂದರೆ ಉಡದೆ ಅಲ್ಲ) ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಅದೂ ಈ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಾದರೂ ಇರಲಾರದವರು ಏನು ಗನ್ನು ಹಿಡಿದಾರೋ ! “ ಸಂಜೆ ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮೀ ಹಾಳಲ್ಲಿ ಮೀಟಾಗೋಣ ” ಎಂದುಬಿಟ್ಟು ಹೋದರು, ರಾಷ್ಟ್ರ ರಕ್ಷಣೆಗೆ ನೆರವು ಸಂಗ್ರಹಿಸಲು ಹೊರಟವರು.

ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಊಟವಾದ ಮೇಲೆ ಆ ಪಕ್ಕದ ಮನೆ ಶರಣ್ಯ ಬಂದಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಕಾಣಿಸಿತು ಆಕೆ ಹರಟುವುದಕ್ಕೆ ತೊಡಗಿದಳೆಂದರೆ ಆದಿ ಅಂತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಹೆಂಗಸರ ಟಾಪಿಕ್‌ಗಳಂತೂ ಇದ್ದೇ ಇವೆ. ಸಾಲದ್ದಕ್ಕೆ ಆಕೆ ಬಿ. ಎ ಬೇರೆ L. L. B. ಗೂ ಓದುತ್ತಿದ್ದಳು. ಮಾತೋ ಮಾತು ಆಕೆಯದು ಆದರೂ ಅವತ್ತು ಅವಳಿಗೆ ಸಿನಿಮಾ ಸೀರೆಯ ವಿಷಯವೇ. ನನಗೆ ಕೂತಲ್ಲಿಯೇ ಬಲು ರೇಗಿತು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನನ್ನವಳು

ಕಾಫಿ ತಂದಿಟ್ಟಳು. ನೆಗಡಿಯೂ ಕೊಂಚ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿತ್ತು. ಬಾಯಿ ಬಿಡಲು ಧೈರ್ಯ ಮಾಡಿ “ ಥೂ ನಾಚಿಕೆಯಾಗೋದಿಲ್ಲವೆ? ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ತುರ್ತು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಿರುವಾಗ ಸೀರೆ ಸೀರೆ ಅಂತ ಹರಟೋದಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸು ಹೇಗೆ ಬರುತ್ತೋ ; ಕಲಿತ ಹುಡುಗೀರಂತೆ ನೀವು ! ” ಎಂದು ಟೀಕಿಸಿದೆ.

“ ಸೀರೆ ತಗೋಬೇಕಾಗುತ್ತೆ ಅಂತ ನೀವೇನೂ ಭಯಪಡೋದು ಬೇಡ ಹೆಂಗಸರಿದ್ದ ಮೇಲೆ ಸೀರೆ ವಿಷಯ ಬಂದೇ ಬರುತ್ತೆ ”

ಬಂದೇ ಬರಬೇಕೆ ? ”

“ ಥೂ ನಾಚಿಗ್ಗೇಡು....ಸ್ತ್ರೀಯರು ಎಂಥೆಂಥ ಮಹಾ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನ ಮಾಡ್ತಾ ಇದಾರೆ....ಸಿಂಹಳದ ಸಿರಿಮಾವೋ ತಾನು ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಯಾಗಿರೋದು ಅಲ್ಲದೆ ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸೋದಕ್ಕೆ ಮುಂದಾಳಾಗಿ ಹೊರಟದಾಳೆ ; ಕಾಣೋದಿಲ್ಲವೇ ? ” ಎಂದು ಮುಂದಾಗಿ ಉಪನ್ಯಾಸ ಮುಂದುವರಿಸುವುದರಲ್ಲಿದ್ದೆ.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಆ ದಿಟ್ಟ ಶರಣ್ಯ ದಿನಪತ್ರಿಕೆ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ನಾನಿದ್ದಲ್ಲಿಗೇ ಬಂದಳು (ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಹೊಂಚುಹಾಕಿ ಕೇಳಿದಳೋ ಎನೋ, ಮಹರಾಯಗಿತ್ತಿ) ಬಂದವಳೇ ವೇಪರನ್ನು ನನ್ನ ಕೈಗಿತ್ತು ಒಂದು ಸುದ್ದಿಕಡೆ ಬೊಟ್ಟು ಮಾಡಿ ಓದಿ ಇದನ್ನ ಎಂದಳು-ಆರ್ಡರು ಕೊಡುವ ಧನಿಯಲ್ಲಿ ನಾನೊಮ್ಮೆ ಹಲ್ಲು ಕಡಿದು ಓದಿದೆ

ಅದು ಸಿರಿಮಾವೋ ಸಿಂಹಳಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗುವಾಗ ಮುಂಬಯಿಯಲ್ಲಿ ಆಕೆಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ವಿವರವಾಗಿತ್ತು. ಆಕೆ ತನ್ನ ಒಂದೆರಡು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ರದ್ದುಪಡಿಸಿ ಯಾವುದೋ ಎಂಪೋರಿಯಂ ಹೊಕ್ಕು ಭಾರಿ ಭಾರಿ ಸೀರೆಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಂಡ ಅಂಶ. ಭಾರಿ ಯೋಜನೆ ತಯಾರಿಸಿ ನೆಹರೂ ಜಾಗಳೊಡನೆ ಮಾತುಕತೆ ನಡೆಸಿ ಲೋಕ ಲೋಕವೇ ತನ್ನ ಕಡೆ ಗಮನ ಕೊಡುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿ ಕೊನೆಗೂ ಓಡಿದ್ದು, ಬಟ್ಟೆ ಅಂಗಡಿಗೆ, ಸೀರೆ ಕೊಳ್ಳುಕ್ಕೆ !

“ ಏನಂತೀರ ಇದಕ್ಕೆ ? ” ಎಂಬ ನೋಟ ಶರಣ್ಯನ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ.

“ ಹಾಗೇ ಆಗಬೇಕು ನಿಮಗೆ ” ಎಂಬ ಭಾವ ನಮ್ಮವಳ ಮುಖದಲ್ಲಿ.

“ ನಡೀರಿ ಆಚೆಗೆ ” ಎಂದೆ. ಏನು ಮಾಡೋದಕ್ಕೂ ತೋಚದೆ ಕರಡಿಹಾಗೆ. ಬಿದ್ದು ಬಿದ್ದು ನಕ್ಕರವರು. ನಾನು ತಲೆ ಎತ್ತಿ ನೋಡಲಿಲ್ಲ.

ಸಣ್ಣದೊಂದು ನಿದ್ರೆ ಮಾಡೋಣವೆಂದು ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿದೆ ಆಗಲೂ ಕನಸು. ಸಿರಿಮಾವೋ ಕೊಲೊಂಬೋಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದಳು ವಿಮಾನದಿಂದ ಇಳಿದಾಗ ಕಾದು ನಿಂತಿದ್ದ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಪತ್ರಿಕೋದ್ಯೋಗಿಗಳಿಗೆ ಸಂಧಾನದ ಮಾತುಕತೆಯ ಯಾವ ವಿವರಗಳನ್ನೂ ಕೊಡಲೊಪ್ಪದೆ ನೇರ ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಸೀರೆ ಕಟ್ಟನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿದಳು. ತಾನು ತಂದ ಭಾರಿ ಭಾರಿ ಸೀರೆಗಳನ್ನ ತನ್ನ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತೋರಿಸುತ್ತ ಹೊತ್ತು ಕಳೆದಳು. ಹೀಗೆ ಕನಸು. ಕನಸೇನು. ಇವರು ಎಷ್ಟು ಎಗರಾಡಿದರೇನು ಪರ್ಯಾವಸಾನವೆಲ್ಲ ಹೀಗೆ ತಾನೆ ಎಂದುಕೊಂಡೆ.

—ರಾಮಿ

ಜೈ ಪ ರ ಶು ರಾ ಮು !

ಪ್ರಿಯ ಸಂಸಾದಕರೆ,

ನಾಡಿನ ಈ ಸಂಧಿಗ್ಧ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ. ವೀರರಸವನ್ನು ಜನತೆಯಲ್ಲಿ ಉದ್ರೇಕಿಸುವ ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯವು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆಯಷ್ಟೆ. ಇದು ನನ್ನ ಮಿತ್ರ ಸೋಮಣ್ಣನ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮವನ್ನುಂಟುಮಾಡದೆ ಇಲ್ಲ. ಹಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಬಟ್ಟತಲೆಯ ಇಳಿವಯಸ್ಸಿನ ಸೋಮಣ್ಣನು ಇಪ್ಪತ್ತು ನಾಲ್ಕು ಘಂಟೆಯೂ ಆಕಾಶವಾಣಿ ಪ್ರಚಾರಗಳನ್ನು ಕೇಳುವುದರಲ್ಲಿಯೇ ಮಗ್ನನಾಗಿದ್ದಾನೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಯಾಗಲಾರದು. ಕೇಳಿ, ಕೇಳಿ, ಹುರಿದುಂಬಿ ಈಗ ಸಮರೋದ್ಯುಕ್ತನಾಗಿ ಹೊರಟಿದ್ದಾನೆ! ಕಾರ್ಯತಃ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಎಲ್ಲರಂತೆ ಕವನದಲ್ಲಿ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನು ಈಡೇರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದಾನೆ! ಮೊನ್ನೆ ನಗರದಲ್ಲಿ ವೀರರಸ ಕವಿತಾ ಸಮ್ಮೇಳನವೊಂದು ನಡೆಯಿತಂತೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಅವನಿಗೆ ಆಹ್ವಾನವು ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲವಷ್ಟೆ. ಅವನ ಕವಿತೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಅದು ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವೆಂದು ನನಗೆ ಅನ್ನಿಸಿತು. ಜನಪ್ರಿಯವಾದ "ಕೊರವಂಜಿ" ಯೇ ಅದಕ್ಕೆ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಪ್ರಚಾರ ವಾಹಿನಿಯೆಂದು ನನಗೆ ಮನದಟ್ಟಾಯಿತು. ಆದುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ತಮ್ಮಲ್ಲಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದೇನೆ!

ಸೋಮಣ್ಣನದೇ ಅದ ನವ್ಯ ಭಂದಸ್ಸಿನ ಈ ಕವಿತೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲೊಂದು ಮಾತು. ಅನೇಕ ವೀರರಸ ಕವಿತೆಗಳು ಇತರ ಯುವಕರನ್ನು " ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೂಡಿಯುದ್ದ ಮಾಡಿ " ಎಂದು ಹುರಿದುಂಬಿಸುವ ಕವಿತೆಗಳಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತವೆ. ನಮ್ಮ ಸೋಮಣ್ಣನಾದರೋ ಇತರರನ್ನು ಮುಂದೂಡಿ, ತಾನು ತನ್ನ (ಹರಕಲು) ಶಾಲು ಹೊದ್ದುಕೊಂಡು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಡುವಂಥವನಲ್ಲ-ತಾನೇ ಸ್ವತಃ ಹೊರಟಿದ್ದಾನೆ! ಅಲ್ಲದೆ, ಅವನ ಕವಿತೆಯು ಪ್ರಸ್ತುತ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಸಂಬಂಧಿಸಿದುದಲ್ಲ. "ಚೀಣರಿರಲಿ, ಹೂಣರಿರಲಿ. ಮೇಣಾಶೀ ವೈರಿಯಿರಲಿ " ಎಂದಿದ್ದಾನೆ. ಅಂದರೆ ಕಾಲಕ್ಕೂ ಅನ್ವಯಿಸುವ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ರಕ್ಷಣೆಗೆ ಕಹಳೆಯ ಕೂಗಾಗಿದೆ.

ಇತೀ ನಿಮ್ಮವ,

ಬೀರಣ್ಣ.

ಇನ್ನೊಂದು ಮಾತು. ಸೋಮಣ್ಣನು ಮರೆತು ಮೂಲೆಗೊತ್ತಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದ ಬಡಹಾರುವ ಪರಶುರಾಮನಿಗೆ ಈಗ ಸಿಕ್ಕಿರುವ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಮನಗಂಡು " ಕೊಡಿ, ಕೊಡಿ, ಕೊಡಲಿ ಕೊಡಿ " (ಅವನ ಕೊಡಲಿಗೂ ಕಾಸಿಲ್ಲ!) ಎಂದು ಬರೆದಿದ್ದ. ನವೀನ ಕಾಲಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಇರಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಅದನ್ನು " ಕೋವಿ ಕೊಡಿ " ಎಂದು ಮಾರ್ಪಡಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಇದರಿಂದ ರಸಾಭಾಸವೇನಾದರೂ ಆಗಿದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ತಮ್ಮ ವಿಮರ್ಶೆಗೇ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ.

—ಬೀ

— ಜೈ ಪರತುರಾಮ —

ಕೊಡಿ, ಕೊಡಿ, ಕೋವಿ ಕೊಡಿ
ಓಡುವೆನು ಗಡಿಯಕಡೆ !

ಕೆರುಗುಟ್ಟುವ ಕೀಲುಗಳು,
ಅರೆ ಬಾಗಿಹ ಬೆನ್ನುಹುರಿ,
ಕಣ್ಣೊಂದರಲ್ಲಿ ತುಸುನೋಟ,
ಮೇಣೊಂದರಲ್ಲಿ ಕೊಂಚ ಪರೆ !

—ಆದರೇನು ನಾಡಿನ ಕರೆ !

ಕೊಡಿ, ಕೊಡಿ. ಕೋವಿ ಕೊಡಿ
ಓಡುವೆನು ಗಡಿಯಕಡೆ !

ಚೇಣರಿರಲಿ, ಹೂಣರಿರಲಿ,
ಮೇಣಾರೇ ವೈರಿಯಿರಲಿ,
ಕಾಡುವೆನು, ದೂಡುವೆನು,
ಮದವೇರಿದ ಮೂಢರನು

—ಕೇಳುತಿದೆ, ನಾಡಿನ ಕರೆ,

ಕೊಡಿ, ಕೊಡಿ, ಕೋವಿ ಕೊಡಿ,
ಓಡುವೆನು ಗಡಿಯಕಡೆ !

ಮಂದೆ ಮಂದೆ ಬರುತಲಿಹರು —

ಒಂದೇಟೆಗೋರ್ವ ವೈರಿ !
ಮುನ್ನುಗ್ಗು, ಸದೆಬಡಿಯುವೆ
ಬಿನ್ನಟ್ಟುವ ಧೂರ್ತರನು !

— ಬಂದಿಹುದು, ನಾಡಿನ ಕರೆ!

ಕೊಡಿ, ಕೊಡಿ, ಕೋವಿ ಕೊಡಿ,

ಓಡುವೆನು ಗಡಿಯಕಡೆ

ನೀಡಲೆನಗೆ ಚಿನ್ನವಿಲ್ಲ,

ಕೊಡುವೆನೆನಲು ಆಸ್ತಿಯಿಲ್ಲ,

ಕುದಿಯುತ್ತಿದೆ ರಕ್ತಮಾತ್ರ—

ಮುದಿತನದೀ ಹರೆಯದಲ್ಲಿ!

— ಭೋರಿಡುವ ನಾಡಿನ ಕರೆ!

ಕೊಡಿ, ಕೊಡಿ, ಕೋವಿ ಕೊಡಿ

ಓಡುವೆನು ಗಡಿಯ ಕಡೆ!

ವೀರಚಕ್ರ ವೆನಗೆ ಬೇಡ,

ಧೀರನೆಂಬ ವೆಸರು ಬೇಡ,

ಹರಕು ಶಾಲು ಮೊಂದೇ ಸಾಕು,

—ಭಾರತದ ಮಂದಿ ನಾನು!

— ಮೊರೆಯುತ್ತಿದೆ ನಾಡಿನ ಕರೆ!

ಕೊಡಿ, ಕೊಡಿ, ಕೋವಿ ಕೋಡಿ,

ಓಡುವೆನು, ಗಡಿಯಕಡೆ!

— ಸೋಮಣ್ಣ

ವಿವೇಕಾನಂದರ ಸ್ಮಾರಕ ಅಂಚೆಚೀಟಿಯಲ್ಲಿ ಭಾರತ ಅಂತ ಇದೆ. ಅಂಚೆ ಅಂತ ಇಲ್ಲ. ಎಂದೊಬ್ಬರು ವರದಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

—ವಿವೇಕಾನಂದರು ಭಾರತದ ಪ್ರತಿರೂಪ. ಅಂಚೆ ಮುದ್ರೆಗೆ ಬಂಧಿತರಲ್ಲ ತಿಳಿಯತೇ! ಅವಿವೇಕಾನಂದರೆ! ಅಂತ ಜವಾಬು ಬರೆಯಲಾಯ್ತಂತೆ.

ಈಗ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಪ್ರದರ್ಶಿತವಾಗುತ್ತಿದೆ

ಬೆಂಗಳೂರು ಕೆಂಪೇಗೌಡ-ಭಾರತ್-ಗೋಪಾಲ್

(ಯಶಸ್ವಂತಪುರ)

ಮೈಸೂರು — ದಾವಣಗೆರೆ — ಶಿವಮೊಗ್ಗ — ಭದ್ರಾವತಿ
ಚಾಮರಾಜೇಂದ್ರಪುರ — ಅಶೋಕ — ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ — ಶಂಕರ್
ಚಿತ್ರದುರ್ಗ ಯೂನಿಯನ್

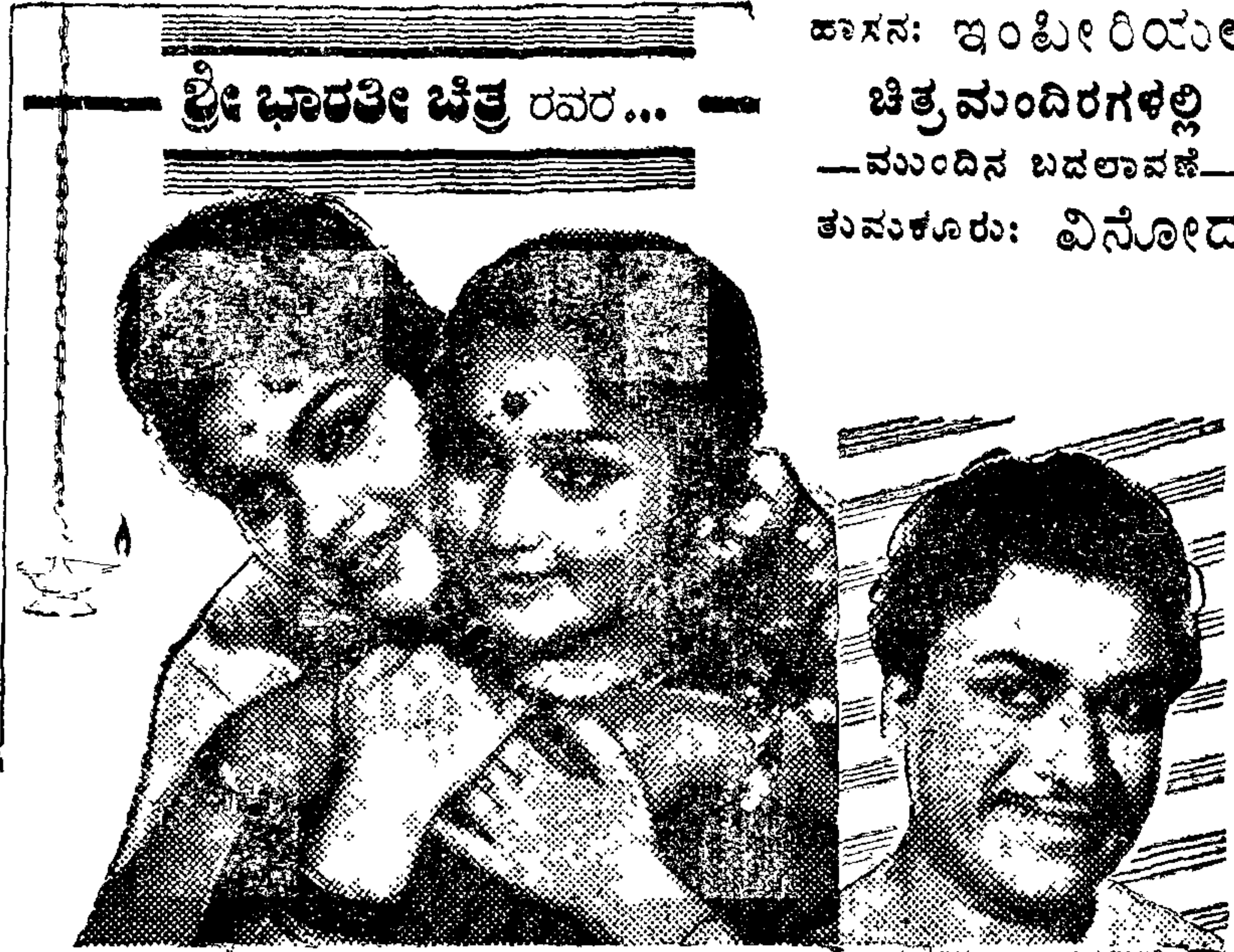
ಹಾಸನ: ಇಂಪೀರಿಯಲ್

ಚಿತ್ರಮಂದಿರಗಳಲ್ಲಿ

— ಮುಂದಿನ ಬದಲಾವಣೆ —

ತುಮಕೂರು: ವಿನೋದ

ಶ್ರೀ ಭಾರತೀ ಚಿತ್ರ ರವರ...

ನಂದಾದೀಪ

ಕಡೆ ... .. ವಾದಿರಾಜ್ (ಕನ್ನಡ)
ಸಂಬಂಧಿಗಳು ... ಸೋರಬ್ ಅಶ್ವತ್ಥಿ

ನಿರ್ದೇಶಕ.. ಎಂ.ಆರ್.ವಿಠಲ
ನಿರ್ಮಾಪಕರು. ವಾದಿರಾಜ್, ಜವಹರ್

ಸಂಗೀತ ... ಎಂ.ವಿ.ರಾಜು
ಛಾಯಾಗ್ರಹಣ..ಆರ್.ಮಧು
ಸ್ಫಾಟಿಯೋ ... ಗೋಲ್ಡನ್

CHITRA

Arts & Coy.

For 3 way Beauty Treatment....

RAJA

SNOW

AMLA HAIR OIL, KASTURI SOAP

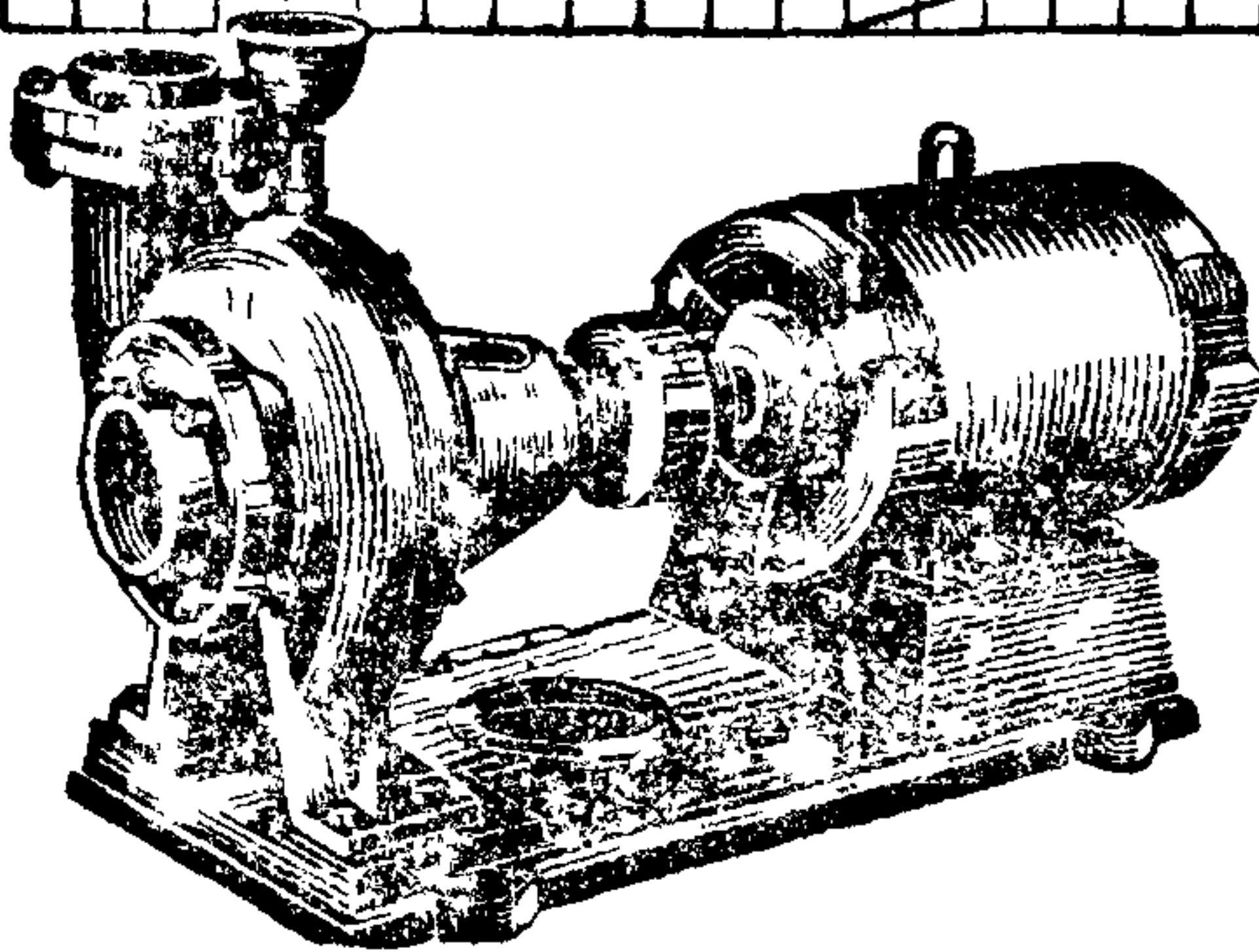
MANYAM & CO. BANGALORE MADRAS MADURAI BOMBAY.

FAS

Koravanji, February 1963

Increase Output

INSTALL

Kirloskar

ESTD. 1889

CENTRIFUGAL
PUMPING SETS

Built for rugged and continuous service, KIRLOSKAR pumpsets feature the latest in design development. Increasingly popular in irrigation projects, these pumpsets combine trouble-free service and low maintenance costs. Available in different types and sizes.

For Particulars :

KIRLOSKAR BROTHERS, LTD.,

SRI NARASIMHARAJA ROAD

Post Box 606 : : BANGALORE-2

Printed by B. S. Iyengar, Bangalore City.

Publisher—B. N. Gupta.

Editor—M. Sivaram.